

Abdulvahap Ateş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.06.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acaba! !

vatan vatan diye ılık atanlar
hangi yarasına melhem oldunuz
nesli için topraklarda yatanlar
bizler için ehit olur muydunuz?

Abdolvahap Ateş

Acak-ecek

Ve geçmiş dillenecek,
Gelecek te gelecek.
Acak,ecek bitecek

Abdulvahap Ateş

Ah baba ah!

Senden yediğim kazığı hiç kimseden yemedim
herkesten bekledim de
senden hiç beklemedim
beni kocaman adam olduğuma inandırdın
kendimi senin gibi
çok çok güçlü sandırdın
ben seninle güçlü
seninle korkusuzmuşum

sen gittin...
süs köpekleri bile havlar oldu üzerime
en hafif yükleri dahi kaldıramaz oldum
oysa seninle eser savururdum
sen gittin...
arkamdan oldum
gitmeyecektin böyle zamansız
şimdi kendimi yerlerde sürünür buldum

Ah baba ah!

kozadan çıkmak için çırpınan kelebek misali
hani biri makasla deliği genişletmişti
güya acımişti zavallıya
kanatlarının güçlenmesi için gereken çapayı yoketmişti ya
ve düşünememişti o çaba sayesinde uçabileceğini
kötürüm bırakmıştı zavallı kelebeği
sen de bana hayatı hep kolaylaştırdın
beni de o kelebek gibi kötürüm bıraktın

Ah baba ah!

ya bana bu ihtimamı göstermeseydin
ya da böyle bırakıp gitmseydin...

Abdolvahap Ateş

Ahlak

insanı insan yapan anlındaki akıdır
her durum karşısında pörsümez ahlakıdır

Abdolvahap Ateş

Ahlak 11.

Ahlak her Őeyde lazım;
Ticarette, sanatta
İlimde, imalatta
İbadette, taatta
İsrafta, kanaatte

Savaşta bile hatta

Abdolvahap Ateş

Akşam akşam

Sen kokulu bir yaşam,
Tütüyor akşam akşam.
Gözlerim seni arar,
Tel tel özlemi sarar,
Beynimde fırtınalar,
Kopuyor akşam akşam.

Duvarlar ayaklanmış,
Yürüyor akşam akşam.
Bir mecburi inziva,
Kaset te geldi tava,
Yanık bir uzun hava,
Çekiyor akşam akşam.

Olmak vardı seninle,
Gizemli gözlerinle,
Bir türkü tuttururduk,
Hayaller savururduk,
Dudaklarda arzuyu,
Şimdi tutuştururduk,
Yakardık akşam akşam

Abdolvahap Ateş

Aktivite

Kaç-göç zamanı geçti,maslahat aktivite,
Üret,yönet,adam et,aban artık divite.

Abdulvahap Ateş

Aldanış

Yıllarca aldanmışız,
Aldanmış aldatmışız,
Eller uçup giderken,
Biz yan üstü yatmışız.

Evler bahçeli bağlı
İşler insancıl,karlı
Hayatlar intizamlı,
Biz tutturamamışız.

Örfü dinleştirmişiz,
Dünü günleştirmişiz,
Ötekileştirmişiz,
Boşuna harcanmışız.

Kullanmışlar hep bizi,
Öldürüp tepkimizi,
Sömürüp beynimizi
Yarı aç yaşamışız.

Sorgulamak küstahlık,
Düşünmek isyankarlık.
Çalışıp alık alık,
İyice davarlaşmışız.

Niye bizde der herkes;
Halk incelikleri bilmez,
La yü'sel dir sorulmaz,
Diye kandırılmışız.

Şekil,vitrin tek gaye,
İçi boş bir rütbeye,
Yüklemişiz bin paye,
Etikete kanmışız.

Vatan millet Sakarya,
Kıvrım kıvrım akar ya,
Anlamadan bakar ya,
Biz hep bakakalmışız.

27-10-2001-orleans

Abdolvahap Ateş

Allah

Hep seni dolduruyor hep seni içiyorum,
Ektiğin tohumlardan ismini biçiyorum.
Alem resim ve şekil,dış görünüşle meşgul!
Ben içi senle dolu manayı seçiyorum.

Her oluş senle dolu,her var senden işaret.
Yollar seni anlatan kıvrımlardan ibaret.
Yönünü zaman zaman şaşırsa da emanet,
O sürünsün yerlerde ben sana uçuyorum.

Abdolvahap Ateş

Allah'ım

susuz topraklara nur üstüne nur yağdıran
benim de hayatıma nurlar yağdırır mısın

bir tutam ot yedirip ak sütleri sağdıran
hatalarımı alıp sevap sağdırır mısın

çare anka kuşunun gagasında asılı
düşüğüm çıkmazlardan tutup kaldırır mısın

.....
.....
.....

Abdolvahap Ateş

Allah'ı bilmek

Allah'ı bilenin neyi noksandır
Onu bilmeyenin neyi tamamdır

Abdulahap Ateş

Amaç

Araç amaçlaşınca,
Amaç ta araçlaşır,
Amaçla buluşmayan,
Açlaşır da açlaşır.

Sonra aranır durur.
Susuz kalır ve kurur.
Boşluğu boş doldurur.
Kartlaştıkça kartlaşır.

Amaç kaybolur gözden,
Uzaklaşarak özden,
İnsanoğlu bu yüzden,
Mallaşır malcılaşır.

Abdolvahap Ateş

Aman Allah'ım aman!

Aman Allah'ım aman,
Yavrumun hali yaman,

Her yediği dışarda,
Ya sınırı aşar da,

Vücut dermansız naçiz,
Kalırsa güçsüz,halsiz.

Aman Allah'ım aman,
Yavrumun hali yaman,

Canlı şipşirin çocuk,
Gözler kaymış,renk uçuk.

Yedi iğne değişik,
Her yanı delik deşik.

Doktor yüreğim yandı,
Körpem nasıl dayandı?

Aman Allah'ım aman,
Yavrumun hali yaman,

Yakardım ağlayarak,
N' olur hastalık bırak.

O daha körpe kuzu,
Kemirdi ağrı,sızı.

Gül dudakları mosmor,
Allah'ım bu nasıl zor.

Aman Allah'ım aman,
Yavrumun hali yaman,

Bir baba hali duman,
Terk etmedi hafakan,

Çaresizce çareye,
En ufak emareye

Pür dikkat kesilerek,
Köşeye büzülerek,

Dua dua bekler,
İnşallah iyileşir.

Abdulahap Ateş

Anam

Bir hüznün yağmuru tenime düştü
Aktı gözlerimden gül yüzün anam
Keşkelerim benliğime üşüştü
Kaldı buralarda öksüzün anam

Nemli gözlerinin hatırasını
Gurbette hicranın inkıtasını
Sensizlik öksüzlük,tattım hasını
Aklımı çürüttü son sözün anam

“Gelirsin ki vakit geçmiştir çoktan
İlahi emirdir yönelir Hak’tan”
Helallik almadan bu son duraktan
Ordayım inşallah bu güzün anam

Yollar hançer gibi beynime girdi
Saatler yoruldu günler semirdi
Hasret akrep gibi emdi kemirdi
Hiç hazzı olmadı gündüzün anam

Dardayım anacım dardayım darda
Kuru meyve gibi kaldım dallarda
Eşyam bavulumda gözüm yollarda
Dayan be bitecek bu hüznün anam

Ana bu el öyle bir yaban el ki
Ne gelmesi kolay ne kabil terki
Ama akşam sabah gelirim belki
Gülsün güller açan nur yüzün anam

Abdulvahap Ateş

Anne

sensin ilk ılığımın en yüce muhatabı
bağrından cennetlerin kevseri akar anne
bakışların kalbimde güvenin anahtarı
dudakların tenime tüy gibi konar anne

merhamet müjdeleyen gl kokulu yanağın
beni bir kundak gibi sarıp sarmaladığın
senden uzaklardayım yüreğim darmadağın
topla parçacıkları sevginle sağalt anne

huzurun mihenk taşı dizlerinde başıımı
şıfa saçan ellerin dolaşı salarıımı
bakışların şefkatle içse bakışlarıımı
şdm için için tut avularıımı anne

her gidişim yaşıardı titredi dudakların
genzime sızıları doldu ayrılıkların
elveda korkusuyla ıslanan yanakların
o son melekke bensiz sakın gçmesin anne

Abdolvahap Ateş

Aradım

ben seni yıllar yılı aradım da aradım
her güzele sen diye kapımı araladım
tükendim tüketildim ömrümü paraladım
gönlümü her hançerle al kanlara buladım

Abdolvahap Ateş

Aramak

bir başkaydı aramak
bulmak son gibi bir şey
ukteyle karşılaşmak
sanki bitiyor herşey

aramakta heyecan
aradığına hicran
ümit dolu anbean
sanki gülüyor herşey

geceleri tüketmek
hayallerde varetmek
her salise yadetmek
onu soluyor herşey

satırlara resmetmek
şarkılara ismetmek
duvarlara nakşetmek
mana doluyor herşey

bulmak sonların sonu
bulmak istemem onu
aramakmış efsunu
yoksa ölüyor herşey

Abdolvahap Ateş

Arif Abi

Arif abi bir çay ver!

.....
Nafile istemeler.
Rica minnet,sitemler,

.....
"Bir ay mı istenirmiş
Bunlar toptan delirmiş! "
Diye söylenir durur.
ay isteyen kudurur.
Ama Arif aldırmaz.
Asla bir çay doldurmaz.

Arif abi orta kahve!
Gel kendin al bre kahpe!
Misafir var ne olur be?

.....
Bazen çok daraldığımda,
Arif'e yalvardığımda,
Bir ay yollatamadığımda,
Son yöntem dağarcığımda;

Arif abi on çay demli,
Tamam usta hemen geldi,
Hani kimler çay istedi!

.....
Bir ay bırak yeter abi,
Bu dokuz çay sana Arif.
Başka türlü gelmez herif.

Abdolvahap Ateş

Arzu

arzuyu sigara söndürür gibi
kalbimde ezerek söndürmeliyim
içimi kemiren onmaz uktemi
akrep ezer gibi öldürmeliyim

Abdolvahap Ateş

Aşık ve maşuk

aşık
mum gövdesinde yatan zavallı fitil
maşuk
balmumu ya da bir tutamlık parafin
aşığı sarmalayan

bir el
sevda diyorlar
aşk diyorlar
ateş diyorlar
aşığı tutuşturan

aşk yanar ve mum erir
duvarlarda devinir bir zaman
yandığına sevinir
dövünür yandığına
direnci kadar ömür

fitilsiz mum
kalpsiz aşk
sade fitil
aşksız kalp
erimez ateşsiz mum
sevinmez sevdasız kalp

aşık maşuğunu yer
maşuk aşığını yer

yanan ip mi mum mudur
aşk yakıcı son mudur
bir zaman ışık alev
ateşsiz mum mum mudur

Abdolvahap Ateş

Aşk

Mazide aşk,aşk ile sonsuzluğa ulaştı,
Dağlar deldi,çöl aştı,sahralara karıştı.
Artık her kavram gibi aşk bile tortulaştı,
Bugün yaşananlarda aşka şehvet bulaştı.

Abdolvahap Ateş

Avrupa

Dört duvar bir çatıya,
Burada ev diyorlar.

Sevgi yok merhamet yok,
Vefa yok bereket yok,
Ebeveyne ülfet yok.

İçi boş gölgeleri,
Doldurup dev diyorlar.

Aymazlığı öveni,
Düşmanına söveni,
Mertliği bilmeyeni.

Adem soylu ilahı(!)
Diz çok de sev diyorlar.

Babasızlık övünçlü,
Ana baba bir üçlü,
Evlat hepsinden güçlü,

Bizden olmayanları,
Başından sav diyorlar.

Gizli ırkçılığıyla,
Timsah gözyaşlarıyla,
Çağdaşlık masalıyla,

Doğru bizden değilse,
Lanetle söv diyorlar.

Tek doğru kendileri,
Tünemiş vekilleri,
Her zulümde elleri,

Biz gibi olmayanı,
Acıma döv diyorlar.

Asimile etmezsen,
Kendine benzetmezsen,
Parçalayıp yutmazsan.

İşine yarayanı,
Paye ver öv diyorlar.

Olsun içi boş olsun,
Yaptığı nahoş olsun,
Övgüden sarhoş olsun.

Abdulvahap Ateş

Ayrılık

bu akşam kadehimi yine senle doldurup
aldım avuçlarıma öptüğüm elin gibi
aynı içli şarkıyı söyledim durup durup
ve aynı akşam üstü ayrıldığımız gibi

titredi dudaklarım ve nemlendi gözlerim
tavanlara bakarak yaşlarımı gizlerim
aklımda bin heyula kördüğüm dehlizlerim
ellerini elimden çekip gittiğin gibi

sordum kokladığımız mehtaplı gecelere
güneşten gül yüzüne akan bilmecelere
her ağaç gölgesinde sıcak dinlencelere
yasladım yanağımı büyülü yüzün gibi

.....
.....
.....

Abdolvahap Ateş

Az ağrı

‐Az ağrı ehzen ölüm‐derdi nur yüzlü dedem,
Secdedeyken yükseldi ben de diyeyim madem.

Abdulvahap Ateş

Azar azar

Gözlerime lal bakışlar dikilir
Sitem tohumları eker gönlüme
Kan soluyan damarlarım çekilir

Beynimi hafakan yer azar azar
Altımdan çekilir yer azar azar

Her köşe başında hayaller kurup
Çıkmazlara tekmeleri savurup
Ölmazları heybesine doldurup

Yüreğime derdi kor azar azar
Alevlenir sönmüş kor azar azar

Sen bana yasaksın ben sana yasak
Gönül laf anlamaz kime anlatsak
Arzuyu hülyaya gömüp bağlasak

Gel bari rüyama dal azar azar
Çatırdar tuttuğum dal azar azar

Yaşam acımasız deler de geçer
Acıyı ağrıyı siler de geçer
Zaman arzuları biler de geçer

Saçlarıma yağar kar azar azar
Rızkımdan budanır kâr azar azar

Varlığın dünyamdan uzaklaştıkça
Beden yokluğunla kucaklaştıkça
Ötelerden gel sesi yaklaştıkça

Gövdemden ayrılır ser azar azar
Kilimi mezara ser azar azar

Abdulvahap Ateş

Azrail

Deli Dumrul meleğin kanadından bahseder
kanat manat çırpmadan nasıl alır da gider

Abdolvahap Ateş

Azrail.

Görev ona yazılmış canı başkası almaz
Herkese kızılır da Azrail'e kızılmaz.

Abdolvahap Ateş

Bakışlar

Dolaşır kakülü ela gözünde,
Kıvrım kıvrım,yol yol uzanır saçlar.
Ay seyrana çıkmış,doğmuş özünde,
Süzüm süzüm içer içten bakışlar.

Kör gözlere merhem,mecnuna Leyla,
Sahradaki serap aşığa bela,
Gören bir sarsılır şaşar evvela,
Sonra dirhem dirhem yakar bakışlar.

Bir vaveyla kopar,canhıraş çığlık,
Akar bedenime aşk ılık ılık,
Zamanı geçse de hoş şey aşıklık,
Düşer perde perde göze bakışlar.

Kırık kol,kırık kalp,bin parça ayna,
Sevmenin çağını sor ağlayana,
Umut ekme,dönme,bakma arkana,
Akar çisil çisil,kör olur düşler.

Abdulahap Ateş

Barışık

Sanma gönlüm karanlık,
Yüreğimde ışığım.
Kızgınlığım bir anlık,
Birazcık karışığım.

Her canlı kutsal bana,
Sevmektir tek ışığım.
Dünyayı sunsan bana,
Kötüyle takışığım.

Hoş görürüm canlıyı,
Yaratana aşığım.
Takmam ömrü sonluyu,
Kendimle barışığım.

Üç beş günlük bir hayat,
Dolmasa da kaşığım,
Cep delik ekmek bayat,
Yoklukla tanışığım.

Soframda peynir ekmek,
Az çıkar bulaşığım.
Mutluluk tatmin demek,
Varımla sırnaşığım.

Abdulahap Ateş

Bayram

takvimler düşe düşe
bayrama kavuşturdu
tüm çocuklar pür neşe
gönülleri coşturdu

çilendi yavaş yavaş
her canlıya bir telaş
dost akraba arkadaş
bir sağanağa dönüştü

doluştı düşünceme
gündüzüme geceme
dilimde her heceme
sıla harı üşüştü

aktı gözlerimden yaş
iki elim bir de baş
kaldırımlar arkadaş
çilem yerlere düştü

bayram vatanda bayram
muhabbet buram buram
babam kardaşım anam
bize ayrılık düştü

Abdulvahap Ateş

Bekleyiş

Ah bu bekleyiş,
Hiç bitmeyecekmiş gibi,
İçim içimi yiyor,
Eriyorum,
Kavuşacağım günü,
İple çekiyorum.

Ah bu bekleyiş,
Korkutup ürkütüyor beni,
Kavuşamadan ölmek korkusu,
Tasalandırıyor,daraltıyor nefesimi.
Ölümden korkmuyorum ha!
Ama kavuşamamaktan,
Ödüm kopuyor.

Abdolvahap Ateş

Belki

katman katman gökyüzü
desen desen yeryüzü

muamma dolu uzay
dünyadan kopmayan ay

hesap gününe örnek
kefenle tavaf etmek

belki güneş cehennem
yakıtı eski alem

her ışını pişmanlık
eskilerden bir çığlık

ay belki sönmüş dünya
kiyametinden sonra

delille dolu dünya
aşikar anlayana

bunlar belki de örnek
resmi okumak gerek

Abdolvahap Ateş

Ben aşağılık adamın biriyim...

Ben aşağılık adamın biriyim...

Onulmaz dünya hırsını,
İnandığımın tersini,
Yanlışların sillesini,
Korkunun semeresini,
Ölümün emaresini,
Çalışmadığım dersimi,

Anladım çok geç anladım,
Eyvah berzaha dayandım...

Ben aşağılık adamın biriyim...

Yokluğa ağladım durdum,
Refah aşkıyla kudurdum.
Haram üstüne oturdum,
Sırçalı haneler kurdum.
Mazluma stilleler vurdum,
Gözümde olmadı yurdum,

Anladım çok geç anladım,
Eyvah berzaha dayandım...

Ben aşağılık adamın biriyim...

Nefsim merhameti biçti,
Her salisem bir ilençti,
Gençlik dedim geldi geçti,
Zaman orta yerden biçti,
Fırsat günler bile geçti,

Anladım çok geç anladım,
Eyvah berzaha dayandım...

Sonluya sonsuz inandım,
Varlığı ebedi sandım,
Yetimin aşına bandım,
Kör,dilsiz ve de sağırdım,
Umrumda olmadı yurdum,

Anladım çok geç anladım,
Eyvah berzaha dayandım...

Abdulvahap Ateş

Ben sana ne yaptım

Ben sana ne yaptım inan ki bilmiyorum
N'olur bir şey söyle öğrenmek istiyorum
Yüzünü çevirme gözlerini kaçırma
Yok deme saklama bir şey var biliyorum

Beni senden alan her neyse kınıyorum
Sustukça böylesi kahrolup yanıyorum
Yoruldum usandım çıkmazlara saplandım
Ne yaptımsa söyle çok özür diliyorum

Gecemi günümü kapladın dolu dolu,
Affımı istesem yok mu kabulün yolu
Gül artık bir şey de yüreğime bir su serp
Üzme artık n'olur bu bahtsız garip kulu

Ben sana ne yaptım inan ki bilmiyorum
N'olur bir şey söyle öğrenmek istiyorum
Yolunu çevirme yüzünü buruşturma
Beni yine candan sevmeni diliyorum.

Abdolvahap Ateş

Bencileyin sevgi

şehla bakışlarının bengisu gözlerinin
ıslattığı yanaktan dudaklarına aksam
sesi olsam ağzından süzülen sözlerinin
sonsuz pencerelerden silüetine baksam

kül rengi bulutların ağuşundan boşansam
denizlerle oynayan ay olup parıldasam
bedeninden uzanan karanlığın ben olsam
güneşin rotasında koşsam da ayrılmasam

.....
.....
.....

ben zamane tavrıyla aşkımı ballatamam
süslü püslü sözlerle serenada çıkamam
saplanan bakışıma bak,yoksa anlatamam
sen diye yanan halim anlatsın niyazımı

arzum mızrap sevdam tel felek elinde sazıdım
ben sevdamı gönlüme hayallerimle yazdım
meramımı taşlara ağaçlara kazıdım
n'olur yabana atma bu sevgi bencileyin

Abdulvahap Ateş

Bir hal

bir hal olsaki bir hal
beni ona bağlasa
uykumu tokatlayıp
özlemi sarmalasa

Abdolvahap Ateş

Bitmiyor

Bir el aldı beni attı gurbete,
Arada aylar var,gün bitmiyor gün.
Çakıldım saraysı bir nezarete,
Mevsimler geçse de dün bitmiyor dün.

Abdolvahap Ateş

Bosna

Bir zulüm bulutu var,Müslümanlar üstünde,
İnananlar uyuşmuş,fettan haçlılar sessiz.
Yerbeyer düşman sesi,Bosna'm Sırp'ın elinde,
Gözler naçarlık kusar,jakoben kadro sessiz.

Yetim kalmış Bosnalım,kanını tüketmekte,
Kara,kışa,yokluğa,açlığa direnmekte.
Mahzun gözler mecalsiz,fersizce inlemekte,
Yetim bırakan mahzun,bıraktıranlar sessiz

Fettanca bir husumet besleyen şer cephesi,
Bukalemun misali,adalet debdebesi,
Ezilen müslümansa duyulmaz esamesi,
Canhıraş çığlıklarla gülmekte sessiz,sessiz.

Bosna'ya hakem olan usta perdahçı kıpti,
Bir kine istinaden olmasın sakın akdi,
Başka bir ihtimal yok budur sebebi kat'i,
Usta nalıncı gibi yontuyor sessiz,sessiz.

Sessizlik bozulacak,kürenecekler tek tek,
Bosnalım kerte kerte silecek kükreyerek,
Bugüne dek imana işlemiş mi top,tüfek,
Jakobenler güruhu gidecek sessiz,sessiz.

Uyanacak dostunu,düşmanını görenler,
Utanacak kardeşlik adına(!) seyredenler,
Ufalacak insanlık adına zulmedenler,
Gitgide yok olacak,bitecek sessiz,sessiz.

Abdolvahap Ateş

Boşa olmasa gerek

ruhu yoktan var edip
bir vücuda yüklemek
bedenle tanıştırap
dünyaya alıştırıp
sonra da geri almak...

kimine göre zulüm
kimine göre sınav
bir şey var ki aşikar
boşa olmasa gerek

Abdolvahap Ateş

Boyu devrilesi

ben aşkın derbederi
bir hazzın kölesiyim
ben uslanmaz bir deli
boyu devrilesiyim

Abdolvahap Ateş

Buzdolabı

Ücra bir dağ köyünde
ve zamanın birinde

bir delikanlı vardı
taşı ekmek yapardı.

Sıkıldı yaşamından
yabani hayatından

doldurdu ağızını
kırmak için kınını

uzandı uzaklara
abandı ayaklara

ulaştı Ankara'ya
kendince bir saraya

ağustos sıcaklığında
köyü kaldı dağında

çalıştı çabaladı
üç beş kuruş topladı.

Elektrik gaz gördü
ağustosta buz gördü

bir buzdolabı aldı
eski günlere daldı

hararetten yandığı
sıcaktan usandığı

dedi ne büyük nimet
öldün artık hararet.

Yaz bitti kış dayandı
soğuk günler uyandı

çalışmadan geçinmek
masrafları ödemek

imkansızlaştı artık
ne de tez kışa çattık

diyerek hayıflandı
köyünü arzuladı

para derdi pul derdi
elektrik su derdi

içinden alıp verdi

artık döneym dedi

yeniden ilkbaharda
gelirim,buralarda

iş bulur çalışırım
kışın köyde yaşarım.

Köyüne vasıl oldu
etraf meraklı doldu

sohbete sarıldılar
bol bol anlattırdılar

ilgiden böbürlendi
dinlendi de dinlendi

aşağı şehir dedi
yukarı şehir dedi:

İnce bir ipten ışık
parlar demirden kaşık

bir borudan su akar
buzdolabı dolu kar.

-Ağustosta bu nedir
yalan mı gerçek midir

hayır yoktur yalanım
yalansa yansın canım

ben boydan yüksek kapı
telle duvara bağlı

ceryan derler orada
telleri var arkada

tutarsın tutamaktan
bunaldıysan sıcaktan

açarsın kapısını
karın buzun hasını

katarsın ayranına
içersin kana kana.

Fazla söze ne hacet
kutudadır keramet

kapı önü hararet
arkası kış kıyamet

Abdolvahap Ateş

Café

saat iki
café'm bekliyor beni
gel-gitin etkisiyle
dolup boşanan nehri
salmış ayaklarına
topluyor gidenleri
akşamcı bedenleri
dolduruyor içkiyle
bilincin çektirdiği
yaşamın yüklediği
hayatın imlediği
ızdırap serinliyor
her boşalan kadehte

café'm ırmak sırtında
yolcusunu bekliyor
zamana demir atmış
içen yelkenler fora
tayfalar pinekliyor

saat iki buçuk
kahve saatim geldi
cebimde not defterim
köşede belli yerim
salut marie bruno
hal hatır sorup geçtim
sekide mimli yerim

bir bardak su ve kahvem
ilham bekleyen kalbim
kör topal şiirlerim
barda bir kaç ayyaşın
hayretine mucibim
kim ne diye sorarlar
aldırmaz gülümserim
köşeden başka yerim
kahveden başka içkim
saatim iki buçuk
sigaramı tellerim

saat üç
durdu mimmendi sanki
beynimi kemiriyor
şiirlerin direnci
yüreğimi emiyor
aklımdaki med cezir
kalemime biniyor
ve kalemim inliyor

Quimper 25-02-2006

saat 15.15

Abdolvahap Ateş

Cambaz

cambaza bak dediler
döndük cambaza baktık
talan edildi evler
ardından bakakaldık

Abdulahap Ateş

Cayamıyorum

kaç geceyi uykusuz
içtim sayamıyorum
yokluğundan huzursuz
senden cayamıyorum

adını aş eyledim
ruhuma eş eyledim
beynime nakşeyledim
sana doyamıyorum

elimde narin bir gül
cam fanüslerde gönül
bahçemde öten bülbül
sana kıyamıyorum

tenimi sağaltan yel
düşlerime uç ta gel
her uyku artık güzel
sana uyanıyorum

Abdolvahap Ateş

Ceza

ceza sevilenlerden
yoksun etmek bir zaman
kıymet verilenlerden
bir müddet ayrı kalman

olmalı ki ders olsun
doğru benliğe dolsun
aymazlıklar yok olsun
sayılsın tecrübeden

cezalar öğretmeli
benliği kemirmeli
beyni örselemeli
ders veren keşkelerden

ceza bünyeye uygun
fitrata has olmalı
ceza onura vurgun
tahripkar olmamalı

uyandırılmalı ceza
sayılmalı ikaza
atmamalı maraza
insanı kaybetmeden

Abdolvahap Ateş

Çamur

Çocukluğumda en has oyuncağım çamurdu
Toprağı emen sular bana bir dünya kurdu
Yoksunluk, yoksulluğu çekip anlından vurdu
Avucumun içinde itaatkar ve uslu
Güneşin oklarını çatlaklarda doyurdu
Ben haydi kalk demesem sur'a kadar uyurdu
Çocukluğumda en has oyuncağım çamurdu

Çamur hep çekti beni
Çamur sevdi tenimi
Bilmezdim bedenimin
Çamurdan geldiğini

Kanımın kaynaması
Tenimin hoşlanması
Meğer mayasındanmış
Benliği okşaması

Yaşamla kutlu nikah,hayatla sözlü neden
Çamurdan gelen hayat,çamura dönen beden
Kaç yüz kere kovuldum çamur yüzünden evden
Anamın oklavası fırlatılan terlikten
Hala baldırlarımda çamurun hiddeti var
Anlımın ortasında ötenin bileti var
Tükenen bedenlerde rengi silueti var
Tekrar buluşacağız az bekle müddeti var
Çamurdan gelen beden,çamur olacak beden
Anne rahminden sana düşeceğim aniden

.....
.....
.....

Abdulvahap Ateş

Çıkış

Yarabbim öyle bir durumdayım ki,
Kimseye derdimi açamıyorum.
Günümü, gecemi kaplar bendeki,
İlençten bir türlü kaçamıyorum.

Olmazlar ısıtır hayallerimi,
Dua dua uyuşmuş ellerimi,
Masamı donatıp emellerimi,
Bir kadehe koyup içemiyorum.

Geceleri gündüzleyen dertlerim,
Bahtsızlığa buğzeden lanetlerim,
Sen fikirli, ruhsuz ibadetlerim,
Rabbime içimi dökemiyorum.

Her akşam elveda diye bir mektup,
Kararım bir artı, bir eksi kutup,
Atiyi doğru bir yere oturtup,
Yeni bir oluşum biçemiyorum.

Eşyam bavulumda tünedi hicret,
Pranga ayakta çözülmez illet,
Ya tasayı öldür, ya akı kirlet,
Ne keskin sırattır geçemiyorum.

Çıkmak istiyorum havsalalardan,
Hayatı süsleyen safsatalardan,
Sonsuza pencere uçurumlardan,
Uçmak istesem de uçamıyorum.

Saplanır gözlerim kör noktalara,
Çareler dayanır hep olmazlara,
"Bir çıksam" diyorum şu omuzlara,
Ardımdan ne derler seçemiyorum.

Abdolvahap Ateş

Çiçek

topraktan başını uzatan çiçek
korkma serpil artık bahar gelmiştir
ananın sütünü çek içine çek
cinstaşların doğaya serpilmiştir

sevgini kırlara yay kokularla
beslen ayağına gelen sularla
ışın yok boranla tipiyle karla
için rahat olsun kış tükenmiştir

güneşin sopası buzlara kötek
dağların yorganı delinsin tek tek
hazanın siması görünene dek
devranını sürdür bu da çok ıştır

tılsımını akıt boş gönüllere
adınla ılıkılık aksın dillere
bülbüller nameler yaksın güllere
sevenleri sevdiğine eriştir

Abdulvahap Ateş

Çocuklar

Şimşek çakar gözleriniz,
Şevke boğar sözleriniz,
Nur misali yüzleriniz,
Ebeveyne bal çocuklar.

Çiğliğiniz arşa çıkar,
Saflığınız namert yıkar,
Hayallerden tılsım akar,
Şairlere yol çocuklar.

Ağlayıp inciler saçan,
Gülünce gülleri açan,
Her biriniz cin,afacan,
Maldan da yağ,can çocuklar.

Evin neşesi,sevinci,
Gönüllerde tılsım,inci
Seviyor yaşlısı,genci,
Atiye başkan çocuklar.

Abdulvahap Ateş

Dadaş

Acılarla belendik taş evlerde,
Topraklarla bilendik zor şevlerde.
Ve tavlandık tütsülü alevlerde,

Arzuları sabırla tapanladık,
İsyanları kabirle tırpanladık.

Gündüzleri duasız batırmadık,
Umutları nadasa yatırmadık,
Arılaştık,kozaya çakılmadık,

Arzuları sabırla tapanladık,
İsyanları kabirle tırpanladık.

Yoksul kaldık,gururu tüketmedik.
Dadaşlığı,mertliği terk etmedik.
Kaparozluk,münafıklık bilmedik.

Arzuları sabırla tapanladık,
İsyanları kabirle tırpanladık.

Bizi zaman ayazlarla demledi,
Derimizi zor tabiat imledi,
Bizi tarih,bizi iman gemledi,

Arzuları sabırla tapanladık,
İsyanları kabirle tırpanladık.

Adamlığın bayraktarı okulum,
Vatanımın bedeni Anadolu'm,
Hemdert dolum,mert dolum,dadaş dolum,

Arzuları sabırla tapanladık,
İsyanları kabirle tırpanladık

Abdulvahap Ateş

Değirmen

Akışır yere doğru
Her verdiği yerlerin
Yerler değirmenidir
Nadide değerlerin

Abdulahap Ateş

Dilaver

Gözlerin fırlamış,kaşlar çatılmış,
Yine kızgın,yine hezeyandasın.
Sözlerin bilenmiş,silah çatılmış?
Kızgın boğa gibi solumaktasın.

Söz söyletmez lafı ağza tıkarsın,
Çatmak için bahaneler ararsın,
Hem asabi,hem despot,hem sakarsın,
Şakadan anlamaz,kalp kırmaktasın.

Kim ne yaptı,niye yaptı ve nasıl?
Delirttiler anlaşıldı velhasıl,
Aldırma Dilaver,işine asıl,
Her şeyi abartıp saldırmaktasın.

Sakin ol,kendine çeki düzen ver.
N'olur sanki; sana dense Dilaver?
Zafer de er,Cafer de er Dilaver.
Sen yine kızmakta,bağırmaktasın

Abdolvahap Ateş

Dolap beygiri

Dolap beygiri gibi
dönüp durma boşuna
ey yarının mimarı
yüksele yücelt oturma

Abdolvahap Ateş

Dolaşır

Şehrin damarlarında kan dolaşır,insan dolaşır.
Bin bir çeşit beniz,onlarca lisan dolaşır.
Her beyin ayrı alem,her yüz ayrı muamma,
Rahmet bulutlarıyla yavuklu nisan dolaşır.

Abdolvahap Ateş

Dönüş

İçimdeki hıçkırık,
Defol canhıraş çığlık.
Artık ufuk aydınlık,
Öldü katil karanlık.
Haytalık arkalarda,
Haylaz çocuk firarda,
Yüreğimde inkılap,
Gerilerde inkılap.
Yetti ektiğin hüznün,
Solsun solduran yüzün.
Artık sayfalar beyaz,
Yok oldu arsız haylaz.
Yüreğimdeki yangın,
Yüreğimdeki cengin,
Kanı aktı ebede,
Ve gemlendi mabede.

Abdolvahap Ateş

Dua

ovanın ortasında yükseldi bir toz duman
yırttı sessizliğini yankılandı bir zaman

topuğundan etlenmiş bir yağız at sırtında
iki heybe bir çanta asılmış sağırsında

esmer pala bıyıklı bir adam gidiyordu
her kamçı darbesiyle yolu eritiyordu

kaybolmuş kaşlarının altında çelik gözler
üzengiye kaynamış yarı rükuda dizler

gayesine ram olmuş bir eli yularında
diğeri haybeleri sıkıca kavramada

köyüne varmak için daha üç saat gerek
abandı dizginlere üzenğiyle dürterek

.....
kamil ağa derlerdi pasinlerde bu beye
bayrama hazırlıktı doldurduğu heybeye

beş tane oğlu vardı bir boyun da öküzü
zengin değildi ama pek tutulurdu sözü

güneş son gülücüğü yansıtıırken dağlara
çizgi çizgi kanını emdirirken bağlara

telaşla çağıldayan sular kulak kesildi
hayvanatın şevkini inleyen kamçı sildi

şakladı dolgun döşe yekindi arap atı
ardında toz bulutu kapladı nebatatı

ovayı bir solukta içti dayandı dağa
boğuldu kara yele ter tepeden tırnağa

atlı rahvana geçti tırmandı yavaş yavaş
döküldü dudaklardan aman dadaş can dadaş

bir ara bir inilti duyuldu uzaklardan
kamil kulak kabarttı sandı çalılıklardan

ya sincap ya da tilki sesi olmalı dedi
kim var orada diye sese doğru ünledi

duydu derinden gelen bir çocuk ağlaması
kapladı yüreğini ağlamanın tasası

yolunu değıştirdi yöneldi sese doğru
hey çocuk neredesin soru üstüne soru

ardından başka bir ses payladı çığlıkları

kamil ulaştı sese geçip çalılıkları

 sabi bir de kadın,sırtlarında kepenek
kpkrmızı olmuşlar göz yaşları dökerek

ne ararsın be kadın bu ıssız dağ başında
bu  zavallı sabi daha körpe yaşında

helak etmiş ağlamak bak sen de ağlamışsın
niye bu yavruları dağlara bağlamışsın

evin barkın nerede yok mu erin er kişin
yarın kurban bayramı nedir burada işin

ağlamaya tutuldu iki göz iki çeşme
sanki der ne olursun yaralarımı deşme

ağlama dedi bacım anlat nedir derdiniz
Çocukları terkine al ol misafirimiz

ben yaya da gelirim zaten köye yaklaştım
ama bu halinize inanın ki pek şaştım

kadın hayır bey dedi gelemeyiz biz olmaz
evimize gideriz sabah gün doğar doğmaz

kamil ağa kükredi bacım bak kızıyorum
kalmasın bu sabiler bayramdan sakın mahrum

cep delik cepken yırtık bey dedi kimsemiz yok
yüreğim parçalanır anlar mı o yok bu yok

bütün çocuklar yarın bezenip süslenecek
yetimlerim kıskanıp onlara imrenecek

dayanamadım ben de yapıştım ellerine
hiç olmazsa bilmezler düşmezler elemine

heybeme ekmeğimi peynirimi doldurdum
kandırdım yetimleri bu zor yola koyuldum

dedim bir akrabam var şu dağın arkasında
yürüdük akşam oldu bu çayın kenarında

dinlenirken ağladı ortanca oğlum samet
onun ağlamasına katıldı küçük ahmet

onları susturayım derken ben de ağladım
sesimize geldiniz evet şimdi anladım

siz yolunuza gidin biz güneş doğana dek
daldalanırız burda buluruz bir boş hendek

halini arz ederek boşandı kadın birden
kamil ağa sarsıldı tökezledi aniden

çok şey geçti aklından bakarken çocuklara
acıdı hallerine çelimsiz bacaklara

....
âlemleri halk eden yoku yoktan var eden
nice darlığı geniş genişliği dar eden

merhamet et Allahım acı bu yetimlere
benden al onlara ver koma yaban ellere

rabbim gün ağarmadan yağdır bunlara muştı
duaları kalbinden yücelere uçuştı

....
birden geriye döndü heybesini kavradı
sessizce bekleyenler adama afalladı

kamil tüm heybesini boşalttı önlerine
dedi ki bunlar sizin uyar bedenlerine

yağı eti pirinci elbisesi potini
tuzu pestili dutu ve basmanın katını

bıraktı önlerine dedi yüzünüz gülsün
bunların hepsi sizin olmasın artık hüzn

her bayram bana ait bütün ihtiyaçların
millet sabah etmeden bitsin hazırlıkların

dedi ey yüce rabbim bu kuluna cennet ver
on kotan on oğulla bir de yüz yıl ömür ver

atına atlayarak süzüldü uzaklara
donup kalmıştı kadın sarıldı çocuklara

kasabaya dönerek aynı şeyleri aldı
yatsı ezanlarında ancak köyüne vardı

başından geçenlerden hiç bahsetmedi bile
her bayram aynısını yaptı attı sebile

.....

kamil çok zengin oldu on kotanlı bir ağa
varlığa gark olmuştu bereket yağa yağa

yoksulu hep gözettiler kolladı yetimleri
bildi o kanayağın duasının imleri

....
yaşı geldi seksene ve hastalandı bir gün

ev halkı yas içinde dediler ki gün o gün

on oğlu ve karısı ağlayıp sızlandılar
ağanın duruşunu son demidir sandılar

birden ağa doğruldu dedi tasalanmayın
yüz yıl yaşayacağım boşuna ağlaşmayın

bir yoksulun duası hala başımda benim
her biri vuku buldu daha yirmi yaş yerim

Abdolvahap Ateş

Dünya

Dünya,adından belli, sonlu bir aldatmaca,
İllüzyonu anlayan yakınlaşır amaca.

Amaç her oluşumda faaliyette olmak,
Amaç her tükenişte canlılığa ulaşmak.

Ulaşılan her gaye bir üst gayeye gebe,
Gayeye giden yolda ümitsizlik engebe.

Aşılmaya gebeler yüklenen merhaleler,
Kimi sonsuza varır,kimi nefsi beler.

Yol uzun, yön bulanık menzile,zaman kısa,
Her hata kılavuzlar benlikleri nakisa.

Nakıs yoksunluk ondan,yarandan yaratandan,
Nakış nakış işleyen Nakkaş'a bakmayandan.

Nakış bir sonlu nesne; bakış,tadış aldanış,
Her tadışın ardından onulmaz ye'se dalış.

Yeis her tükenişin eşiğindeki ejder,
Benlik maziden buruk atisinden ne bekler.

Benlik benliğe iblis,benlik benliklere nur,
Asıl,iblislikleri nura tebdildir onur.

İnsan alaktan yola çıkmış bir alakalı,
Nemelazımcı olan her bilinç sabıkalı.

Abdolvahap Ateş

Dünya...

İnsanlığın yaşamı diken üstünde hülya,
Kasırgalar,depremler,savaşlar dolu dünya

Abdulvahap Ateş

Düşünen insan

Aklını efsaneye mahkum etmişsen
Varsa dokunulmazların dimağında
Papağanlığı öğrenmek addetmişsen
Sorgula kendini ademliğini
Salma güdülmeye hür benliğini
Uyutma çürütme zenginliğini
Sen akkor varlıksın sapma kolayla
Tembelliğin sunduğu uyuşmaya
Odaklan ötelerde buluşmaya
Her anını doldur boşluğu öldür
Öldür hala vazgeçilmezler varsa
Şehvet direncini tırmalıyorsa
Nefsin fitratını tınlamıyorsa
Oturttur karşına kendini kendini
Öğütte akılla bildir haddini
Sonlu buselerin erittiğini
Kavrat ki kavrayıp aslına dönsün
Faniden ezeli kasrına dönsün
Gaybın sahibinin sırrına dönsün

20-2-2006 Quimper

Abdulvahap Ateş

Düzen

İyki dünya yuvarlak yoksa yollar biterdi,
Herşeyin rotası var güneş gider gelmezdi.

Abdulvahap Ateş

Elveda

Paris,Saint Louis hastanesinde ilik nakli sonucunda üç ay hayatla savaşıp yenik düşen 15 yaşındaki canım öğrencim Bilal Gündüz'e.Ben öğrencilerimden fatiha umarken öğrencime fatiha okumak nasip oldu.Allah ruhunu şad makamını cennet eylesin.

Elveda

Göğsümde çırpınan kanadı kırık
Bir kuş var sanırım öteden beri.
Boğazımda boğum boğum hıçkırık
Ben oldum dünyada hüznün eseri.

Omuzuma yüktür bu hoyrat başım
Ne yoldaşım oldu ne arkadaşım
Menzile ulaşmak oldu telaşım
İşiniz gücünüz rastgelsin,gidin.

Gidin benim için hüznün çekmeyin
Gadama belama yaşlar dökmeyin
Ne zaman geldi de gitti bu deyin
Yolumu bulurum merak etmeyin.

Koca dünya artık dar gelir bana
Güneşli zamanlar kar gelir bana
Gölgeler üstüme saldırır durur
Sanırım karşıdan yar gelir bana.

Dünya sevemedim bir türlü seni
Her esen rüzgarın eritti teni
Gel yeter bunca dert diye seslenir
Uzaklardan bir el çağırır beni.

Bitti bitecekti kalmadı tadı
Bu dert can evimden beni avladı
Anamın babamın kolu kanadı
Kırıldı belki de neyleyim n'edim

Bu emanet mahpus kaldı tenimde
Benim aklım artık vuslat gününde
Adın soğuk yüzün soluk olsada
Toprak beni çeken bir şey var sende.

Ölüm bir keredir oldu olacak
Ha bugün ha yarın sanki n'olacak
Ömür defterime notlar atacak
Şahitler kalemi kırdı ve bitti.

Abdulvahap Ateş

Erzurum

uçan kuşlar nerden çıkıp geldiniz
paanızda mor sümbülün harı var
kaç buludu ortasından deldiniz
yüzünüzde hicretin efkarı var

geçtiniz mi palandöken dağından
nene hatun dadaşlık diyarından
tabyalardan pasininden alvardan
her doğan güneşin intizarı var

o diyarda alparslanlar gezindi
g g oldu gler yola dizildi
nicesine nice name ezildi
her taşında emrahın figanı var

toprağı duayla kanla karılmış
dağlar kollarını amış sarılmış
nefi kamu efe sende barınmış
şair alim tarihin ikrarı var

yakutiye yumruk gibi göklere
Çifte minareler nice brklere
kapı oldun kale oldun türklere
ecdadımın her taşta efkarı var

erzurum rahminde doydum büyüdüm
kışında ağladım yazında güldüm
gurbeti koynuma alıp blndm
her hcremde senin ahuzarın var

kuşlar gelin konun elimden tn
sılamın katıksız dilinden tn
beni de götürün alın götürün
yüreğimde her eskinin narı var

Abdulvahap Ateş

Et kutusu

icim dökölse yere
dertsiz dert bulaşır
şu küçük et kutusu
dünyayı nasıl taşır

Abdolvahap Ateş

Evlat

Yaşam bir işkilli,sancılı sebat,
Sebatı besleyen tek meyve evlat.

Abdolvahap Ateş

Evler

Evler omuz omuza,sırt sırta veren evler,
Acıya,ıstıraba göğüs geren neferler,
Simdi üst üste binmiş bir birini ezerler,
Ezerek mevkileşen insanlara benzerler

Abdulvahap Ateş

Fırsat Günler

Dün bugün oldu artık,
Yarına ramak kaldı,
Hesapsızca harcadık,
Fırsat günler azaldı.

Abdolvahap Ateş

Firtına

kim haberdar beynimde
ne fırtınalar kopar
çığlığın yüreğimde
ne ağız ne dili var

Abdolvahap Ateş

Fikrimde sen

aklımdan geçti birden
söylediğin sözlerin
sahilsiz denizlerden
derin sessiz gözlerin

düştü kirpiklerime
içime çöken hüznün
birden türkülerimde
belirdi maral yüzün

yürüdü gözlerimde
her anını içtiğim
irem bahçelerinde
güllerini biçtiğim

dolaştı ellerimde
kıvrım kıvrım saçların
sen gözbebeklerimde
nakışlı bakışların

kanadı yüreğime
aktın dudaklarımdan
büründüm dileğime
yığıldım efkarımdan

ellerim şakaklarda
mengenene vuruldum
başımı işkencende
hapsetmekten yoruldum

sağaldım varlığında
harlandım yokluğundan
azaldım darlığında
yürek oyukluğundan

sen sensiz yaşanmazmış
tükeni tek nedenim
sen sensiz taşınmazmış
ben de çeker giderim

Abdulvahap Ateş

Fukara

Yarın müphem,beniz soluk,baht kara,
Boşa değil sıfatında fukara.

Abdulvahap Ateş

Gel

Aylar aylar oldu
Resimlerin soldu
İçim korku doldu
Gel...

Yapraklar sarardı
Deniz dalgalandı
Buğdaylar toplandı
Gel...

Çatılar karıldı
Ödunlar kırıldı
Sobalar kuruldu
Gel...

Pancarlar söküldü
Yapraklar döküldü
Güzlükler ekildi
Gel...

Ufuk karalandı
Camlar naylonlandı
Yağmurlar başladı
Gel...

Saçlarım ağardı
Gözüm yolda kaldı
İçim paralandı
Gel...

Abdolvahap Ateş

Geldim

Çekil ilişeyim biraz yanına,
Hüznümü kanatıp,deşmeye geldim.
Sen ki karşılıksız yarandın bana,
Dostluk pınarından içmeye geldim.

Başım onulmaz bir sevdaya daldı,
Kalbimi kanatıp yerlere saldı,
Bildik,bilmedikler çöktü abandı,
Bir nefes teselli çekmeye geldim.

Girince dönülmez bazı girdaplar,
Çıkamaz dehlizlere atar hicaplar,
Beni belki benden kurtuluş paklar,
Senden bir helallik biçmeye geldim.

Zaman çizgi çizgi düştü yüzüme,
Mühürler basıldı iki gözüme,
Yarınsız sonbahar uçu özüme,
Bir ağ bulut gibi çökmeye geldim.

Geldim gayem bir kaç kelamdı bitti,
Yaşam bir sancılı kanlı ifritti,
Beni bu potada bu zül eritti,
Gözünde damla yaş akmaya geldim.

Abdolvahap Ateş

Gelin-kaynana

Bir şey söyle anana
basmasın damarıma
ya işte böyle böyle...

Oğul herif ol biraz
yetmez mi bunca ikaz
gelinlik böyle olmaz.

Bir kere sevmemişti
hep itici gelmişti
birisi diğerine.

Olan oğlana oldu
dert dinledi dert doldu
yandı eridi soldu
bıktı ama ne yapsın
kime nasıl anlatsın
gittikçe koptu eyden
bu bitmez bir uğraştı
sabrın da sabrı taşı
ve içkiyle tanıştı.

Gelin farkettiler birden
kaynana falan derken
eşi gidiyor elden.

Alttan aldı olmadı
yalvardı anlamadı
kaynananın inadı
bir nebze kırılmadı,

vardı bilge birine
merhem sordu derdine
bilge kadın dinledi
öğüt verip gönderdi.

Ama üç gün sürmedi
tekrar bilgeye geldi
dedi ana denedim
nolur beni sev dedim
ama dinletemedim
bak oğlun koptu bizden
soğudu evimizden
çare bulalım tezden
gelin çare bellidir
çare senin gitmendir
oğlumu terk etmendir

kocam seviyor beni
istemem ki gitmemi
bütün hata bende mi?

Doldu taştı kin ile
bilgeye koştı yine
yol aradı derdine
bilge dedi güzelim
gel onu öldürelim
defterini dürelim.

Birden şimşekler çaktı
bu yol aklına yattı
bilge bir bir anlattı
her öğlen bir kaşık at
yemegine az az kat
ve de çeneni kapat
güzel davran ne derse
gül uzat diken verse
şüphelenmesin kimse
bu zehri alır almaz
gider üç aya kalmaz
kimsecikler anlamaz.

Gelin ilacı aldı
koşarak eve daldı
nefis yemekler yaptı
canım anacım benim
ben eski ben değilim
ben senin esirimin
halimden utanırım
ne istersen yaparım
sizlersiniz tek varım.

Üç ay geçti aradan
sevgi verdi yaradan

Oğlan inanamadı
herşeyi rüya sandı
kaynana da düzeldi
evladı gibi sevdi.

Keşfettiler sevgiyi
Unuttular maziyi.

Gelin koştı bilgeye
panzehir istemeye
dedi ölmesin anam
benim müşfik kaynanam
ben nasıl razı oldum
ağı ile doldurdum
üç ay doldu ölecek
düşlerim bölünecek
zehir kattım aşına

neler geldi başıma
nolur ana bir çare
yanarım pare pare
ona bir şey olursa
Allah canımı alsa

Bilge dedi üzölme
böylesine dövünme
senin zehir sandığın
yemeğine kattığın
yanmış buğday unuydu
işte verdiğim buydu
sen güzel davranarak
onu kucaklayarak
kazandın sevgisini
o da can, sevdi seni
kaynanan etkilendi
ocağınız şenlendi
kurudu nefretiniz
çoştı merhametiniz

Gelin güle sevine
yapıştı ellerine
koştı kaynanasına
gül yüzlü anasına
öptü öptü kokladı
af diledi yalvardı
kaynana anlamadı
ama doldu ağladı.

Kendi ettiklerine
sarıldı gelinine.

.....

Abdulvahap Ateş

Geliver

nerde kaldın gece artık geliver
yorganını üzerime seriver
serin dudağını kondur tenime
gölgemi gündüzden toparlayıver

sabaha dek kollarında kalayım
çok yoruldum bir dem nefes alayım
gir koluma kekik kokan dağları
köşe bucak bir güzel koklayayım

bu çiçekler bu dağların toyundan
süt içelim mor yeleli koyundan
bir bıçak ver bölüşelim yoğurdu
kana kana pınarların suyundan

tandır bana bir dürümlük ekmek ver
kekiklerle beslenmiş gökelek ver
yayık doldur bir maşrapa has ayran
sema bana yıldızlı bir gece ser

dokunmayın uyuyayım bir zaman
vatanımı koklamaya doyamam
ben cennette doğdum yadelde doydum
bana kalsa gurbetlere uyanmam

Abdulvahap Ateş

Gençlik

Geçti gençlik, geçti gençlik,

Bir yay gibi dinçti gençlik,
Tatlı bir ilençti gençlik,
Pervasız dirençti gençlik,
Bir dikişte içti gençlik.

Geçti gençlik, geçti gençlik,

Sonsuz bir inançti gençlik,
Kısa bir demeçti gençlik,
Sağa sola saçtı gençlik,
Orta yerden biçti gençlik.

Geçti gençlik, geçti gençlik,

Tükenmez amaçtı gençlik,
Matsız bir satrançtı gençlik,
Sonsuz saklambaçtı gençlik,
Bir kısmı utançtı gençlik.

Geçti gençlik, geçti gençlik,

Bazen dolambaçtı gençlik,
Bazense yamaçtı gençlik,
Sırtımda kulunçtu gençlik,
Ellerimden uçtu gençlik.

Geçti gençlik,geçti gençlik,

Varlığa övünçtü gençlik,
Yokluğa dövünçtü gençlik,
Her yeni gülünçtü gençlik,
Algısız bilinçti gençlik.

Geçti gençlik,geçti gençlik,

Algısız bilinçti gençlik.
Bir dikişte içti gençlik.
Orta yerden biçti gençlik.
Bir kısmı utançtı gençlik.
Ellerimden uçtu gençlik.

Abdulvahap Ateş

Gitmeliymişim

git dedi
gitmedim
gitmeliymişim
ona o gün veda etmeliymişim
hislerimi gerçeklerle boğarak
köprüleri o gün atmalıymişim

bir paçavra gibi geçmişi atıp
bütün olmazları bir bir uzatıp
allayıp pullayıp biraz abartıp
onu bensizliğe itmeliymişim

fırsat bilip bu bir anlık öfkeyi
abartıp yoğurup bu bahaneyi
suratına yapıştırıp silleyi
onu bir kenara itmeliymişim

olmadı olmadı kurtulamadım
onsuzluğu bana anlatamadım
gidecektim kaldım başaramadım
hüznümü kalbime atmalıymişim

Abdulvahap Ateş

Gölgem

yemeden içmeden koştun peşimden
ne evimden çıktın ne de işimden
acıdım haline inan içimden

sendeki vefaya imreniyorum
sen mi ben ben mi sen bilemiyorum

sen ruhum gibisin bedensiz benlik
et kemik bir de sen işte ademlik
hayata bağlanmış eğreti ilmik

gölgem koş peşimden güneş batıyor
arştaki gölgeler ufku aşıyor

affet beni gölgem seni de yaktım
bir ömür ömrünü peşime taktım
sürünen haline ağlayacaktım

gölgem ecel gibi düştün ardıma
veda zamanı mı artık yurduma

gölgem bu ısrarın korkutur beni
yeis duaları okutur beni
titrettin zulümden tırmaz bedeni

Azrail sen misin girdin düşüme
olsun gel koynuma gel de üşüme

Abdolvahap Ateş

Gönül

Gönlüm kaç yaşındasın
Sen hiç yaşlanmaz mısın
Neyin telaşındasın
Yanar uslanmaz mısın

Vuslat düşü kuranlar şad oldu handan oldu
Ateşine yananlar közden dumandan oldu

Gözleri şafaklarda yar yar diye ağlayan
Bülbüller gülden oldu güller canandan oldu
Tacı tahtı sırtında kulunç gibi taşıyan
Nice hakanlar tahttan tahtlar hakandan oldu
Dağların taş kalbine kazma kürek saldıran
Ömrünü çakmak çakmak içen ahtından oldu
Kimi bir hülya diye kapandı ayağına
Kimi sen diye yanıp altın bahtından oldu
Vuslatın aşkı ile dere tepe çağlayan
Varını kaybederek kendi sathından oldu

Eskimez mi bedeninin
Solmaz mı ümitlerin
Nerdedir senin yerin
Ruhumdan parça mısın

Kafdağının ardına rüyayı taşır gönül
Ummanları kulağlar arzı dolaşır gönül
Son ümit sancığını tende paylaşır gönül
Meskeni volkan olsa korkmaz yaklaşır gönül
Bir çift şehla bakışa sonsuz ağlaşır gönül
Çöle düşer kavrulur yanar haklaşır gönül
Gönül gönülle yanar yunur aklaşır gönül

Şevda vuslat ve gönül
Üçü de bir yerdeler
Biri çıksa aradan
Kapanır tüm perdeler

Karanlığı ortadan tül gibi yırtar gönül
Ayağı kanadı yok dolaşır uçar gönül
Kırk kilitli mahzeni hüsnüyle açar gönül
Gönül gönül elinden ahuzar naçar gönül
Aklın olduğu yerden toplanır kaçır gönül
Hayırsız evlat gibi varlığı saçır gönül
Bir tatlı tebessüme sevgiye düçar gönül

Orleans 23.02.2006

Abdulvahap Ateş

Görme

Bele nefisini bele
Baht dile talih dile
Ben yanayım sen diye
Sen beni görme bile

Dile olmazı dile
Günleri iç nafile
Gözlerim çeksın çile
Sen dönüp bakma bile

Öle bu canım öle
İçin için bir güle
Gençliğim gitti sele
Sen yazık deme bile

Pula kul oldun pula
Al öteye tapula
Yandığım nankör kula
Beddua etmem bile

Abdolvahap Ateş

Gözkapağı

Gözüm açıkken dünya
Kapattığımda hayal
Ruh bedendeyken rüya
Çıkarsa öbür dünya

Anladımki bunların hepsi aynı yerdeler
Bir çift gözkapağıyla birbirini perdeler

Abdulvahap Ateş

gözlerinde Öleyim

bir yağmur ülkesinin
yeşilinden de yeşil
bengisu gözlerinin
ışığından değil
gizeminden eridim
seni sen diye sevdim.
gözlerin oldu derdim

haydi tut ellerimi
gözlerin bahçelerim
gönlümün yaşlarıyla
yeşilini sulayım
nakış nakış tabiat
devinsin gözlerinde
upuzun uzanıda
gözlerinde öleyim

Abdolvahap Ateş

Gurbet

Gurbet öyle olsaydı ki;
Sabah gitsem akşam dönsem,
Penceremdeki elleri,
Sabah görsem akşam görsem.

Gurbet öyle olsaydı ki;
Sabah gitsem,akşam dönsem.
Beni bekleyen evdeki
Sıcaklığı eskitmesem.

Gurbet öyle olsaydı ki;
Sabah gitsem,akşam dönsem.
Yüreğimi yakanları,
Sabah öpsem,akşam öpsem.

Abdolvahap Ateş

Gurbet Kaldırımları

sanki ben duruyorum akıyor kaldırımlar
evlerin perdeleri kapanıyor yüzüme
şu titrek bedenime hain bir saldırı var
bakışlar kurşun gibi akıyor üzerime

kıldan ince bir yağmur gök hıçkırır hıçkırır
buharlarla yarışır buluşup umutlarım
hasretim gözlerimden çiseler atıştırır
hüzünü yanaklarımda ısığımınla dağlarım

kim tuttu saçlarımdan savurdu uzaklara
dışı hoş içi bomboş cilalı tuzaklara
adımlarım koşuşur ilençli yazıklara
kapan gözlerim kapan belirsin topraklarım

sırıttıyor varlığım gözlerde yabancıyı
beyinlerde önyargı, dillerin usancıyı
vehmimi örseleyen bilinçlerde sancıyı
duruşum ifşa eder aykırı bedenimi

her fırlayan bakışın evhamı benimdedir
akkorlaşan hasretin harı benimdedir
ben buralı değilim öz yurdum benimdedir
sitem de eder oldum beni var edenime

gözlerim tutunacak iki müşfik göz arar
benim sevgisine sarılacak köz arar
ruhum her gülen yüzde vatanından öz arar
nafile medet diye ağlaşan bakışlarım

üstat bu ellerde ki kaldırımlar insafsız
sana anne olanlar bana kan kusturuyor
bağrıma hançerleri sokuyorlar apansız
fahişe kargaları leşime üşüşüyor

ezanlara duyarsız kilitlerimi açan
ruhumu avuçlayıp kirleri yere saçan
beynimi bir top gibi yerden yere vuran çan
her yankı kulağıma nedenimi fısıldar

gözlerimin önünde raks eder israflarım
zamanı bir kül gibi boşa savuruşlarım
gecikmiş bir secdeye gümler kalp atışlarım
eyvahlı keşkelere bürünür bakışlarım

yarınlar neye gebe benlik nereye akar
sakalıma yürüdü şakaklara yağan kar
eskimez mi hasrete takılan pırangalar
son demimin hamalı gurbet kaldırımları
Paris 22-12-2005

Abdulvahap Ateş

Gurbetçi

yoksulluğun anlına dayayıp namlusunu
bundan on yıllar önce terkedip ulusunu

düştü avrupalara ortakçılar ırgatlar
köyden kasabalara döküldü marabalar

bir traktör parası bir kaç dönümlük tarla
hısını akrabası umutla iftiharla

yıllarını tüketti yetmedi isyan etti
tükenmeyen ümitti kesin dönüş hayali

yılların bezginliği borç ile zenginliği
harlanan ezikliği doldurdu benlikleri

evlat öksüz başıboş yarını müphem nahos
baba barlarda sarhoş anneler çile taşı

üç beş günlük bir rahat tatsız manasız hayat
ne gün geçer ne saat keşkelerin telaşı

Abdolvahap Ateş

Gurbetlik

ne zaman diner anam
gözündeki yaşların
bir alev gibi saran
sevgili bakışların.

gitmiyor gözlerimin
önünden hiç gitmiyor
gece gündüz çektiğim
bu gurbetlik bitmiyor.

Abdolvahap Ateş

Gün gelir

gün gelir mażiyi dinlediğinde
ukteni koynunda uyutur musun
keşkeler beyninde ünlediğinde
hasreti yaşlarla avutur musun

eski bir melodi çalındığında
gözünde varlığım salındığında
ruhuna benliğim dağıldığında
hüznünü dağlayıp somurtur musun

der misin ardımda kalan göz ağrım
avuçlar dolusu andığım çağrım
akkor yaşlarımı döktüğüm bağrım
gül olup fikrimde yeşerir misin

kıyamam dağları delip geçmeye
çöllerin harını alıp içmeye
ben seni ekerim kıymam biçmeye
sen benim canımı acıtır mısın

bir tebessüm yeter bir lal bakışın
içini doldurup taşan nakışın
damarlarındaki nefes alışın
can olup sevgimi yaşatır mısın

Abdulvahap Ateş

Hacı

Yağ çekene yağcı derler.

Gurbetçiye almancı
kira veren kiracı
baltalıya ormancı
bal üretene balcı.

Ekmek yapan somuncu
odun satan oduncu
buğday öğüten uncu
sakalık yapan sucu.

Ara bulan aracı
avlananlara avcı
yolcu,hancı,hamamcı
bakırcı,arabacı.

Hacca gidene hacı
niye denmez namazcı
oruççu ve zekatçı
bu farza farklı tacı
takmanın ne amacı?

rütbe mi paye midir
derler hacı da hacı...

Abdolvahap Ateş

Hamak

Beden sonlu hayatın hizmetindeki yamak
Her tadın arkasında ömür çürütür damak
Yarın şu yüklü bulut yarın cam gözlü serap
Nereye kadar beler dünya denilen hamak.

Abdolvahap Ateş

Hasret

Yıllarca bir hasretin,
İnmedik kefesinden.
Prangalı kasvetin,
Sürgünün,esaretin,
Kelepçeli şirretin,
Sonsuza ihanetin,
Bağlanmış basiretin,
Kovulduk ülkesinden.

Tepemde yanan alev,
Beynimi bir mum gibi,
Eritti,şev üstü şev.
Ruhumda uyuyan dev,
Yükletilen her ödev,
Hörgüç misali görev,
Girdi ense kökümünden.

Melanetin kusmuğu,
Kirletti bedenimi,
Bedbinliğin oluşu,
Ufkumu yutan buğu,
Kaparozun soluğu,
Raksı halt sanan kuğu,
Katletti nedenimi.

Tükendi nedenlerim,
Kanıksadım yerimi.
Her akşam bedenlerim,
Yeni bir ben demlerim,
Aç ruhumu gemlerim,
Sılikleşen imlerim,
Boşalttı içerimi.

Abdolvahap Ateş

Hayat

Hayat dedikleri böylesi bir şey,
Yaşayıp yaşayıp pişman olursun.
Elinden savrulur ümit peyderpey,
Kaybettiklerine düşman olursun.

Abdulvahap Ateş

Hayatım

Döndüm,baktım ardıma,
Kendimi yok saymışım.
Yaş sürdüğüm yurduma,
Bir çivi çakmamışım.

Yaşamışım öylece,
Eğlence tatmamışım.
Haram bana dinlence,
Hiç dinç uyanmamışım.

Mutlu ettikçe mutlu,
Verdikçe sevilmişim.
Herkes benden umutlu,
Ben umut dilenmişim.

Üretmişim durmadan,
Bir karın tokluğuna,
Yorgunluğum solmadan,
Koşmuşum yokluğuna.

Bir gün geldi uyandım.
Göz attım varlığıma.
Biraz da geç kalmıştım,
Dayanmıştım kırkıma.

Servete hamal oldum,
Sefahate kuruldum.
Tat vermedi hiçbir şey,
Uçtum maziye kondum.

Döndüm eski halime,
Mutluluk vermekteymiş.
İnsana,ayalime,
Değer üretmekteymiş.

Abdulvahap Ateş

Hayat-Yaşam

HAYAT-YAŞAM

Yaşamak yaş mı almak?
Açıkçası yaşlanmak.
Kaybetmek ucun ucun,
Zamana teslim olmak.

Hayatta canlılık var,
Her gün yeniye doğar.
Eskittiği posadır,
Ölmüşlükleri kovar.

Yaşam ruhsuz bir kavram,
Eskimek buram buram.
Hayattır benim davam,
İçinde üretmek var.

Abdolvahap Ateş

Hayret

Hayret ediyorum kendime,
Hayret ediyorum beni ademe.
Bakıyorum bedenime,cüsseme,
Sığmaz diyorum,
Dünya kadar dert,
Yumruk kadar kalbime.

Abdolvahap Ateş

Helal

var mı helal gibisi
haram zorların zoru
zehri kiri habisi
yol varken arı duru

Abdolvahap Ateş

Helga

Bir Türk Alman'a
Gönül kaptırır
Bu sarışına aşkla açılır
Evlenelim der
Bir gün bir barda
O an gülümser
Sevgiyle Helga

Elini tutar
Özlemle bakar
Alır çakmağı
Sigara yakar
Ali tedirgin
Her hali gergin

Bir problem var
Dinimiz farklı
Ailem sorar
Sormakta haklı
Ben de istemem
Hem evlenemem

Gel dinimden ol
Da evlenelim
Ömür uzun yol
Huzur bulalım

Düşünür Helga
Der ki İslam zor
Mış gibi yapmam
Zaten yapamam

Beş vakit namaz
Erken kalkmak var
Her anın niyaz
Yapamam aksar
Ali der yok be
Boş ver namazı
O bir ucube
Sofu niyazı
Peki ya oruç
Oruç tutamam
Sabretmek çok güç
Hem dayanamam
Peki örtünmek
Hiç sorun değil
Safdiilik demek
Çağdaşlık değil
Din okulunda
Bile yasak o
Çağdaş kafada
Bir safsata o

İçkisiz hayat
Ben katlanamam
Faizsiz hayat
Gerçeğe tezat

Helga afallar
Şigara yakar
Üfler dumanı
Ali'ye bakar
Der Aliciğim
Canım sevdiğim

Bu Müslümanlık
Sana uymuyor
Hristiyanlık
Hiç ters durmuyor
Yaşamadığın
Bu dini bırak
Yakınlaştığın
Dinimde olmak

Kilise yakın
Hristiyan ol
Zaten dininin
Sana karı yok

Abdolvahap Ateş

Hoşgeldin

HOŞ GELDİN

Şurda,şunun ardında biri var biliyorum,
Bağrıma basıp basıp öpmeyi diliyorum.
Seni bana verene candan eğiliyorum,

Hoş geldin ciğer parem,cancağızım hoş geldin,
Ürktüğüm yaşamıma kuvvet verdin,eş geldin.

Uğruna geceleri erken gündüzlediğim,
Her kıpırtınla coşup,imini izlediğim,
Hoş geldin aylar boyu yolunu gözlediğim,

Hoş geldin ciğer parem,cancağızım hoş geldin,
Ürktüğüm yaşamıma kuvvet verdin,eş geldin.

Sen karanlık odamın ışıldayan kandili,
Koynumda ıtır kokan sevgilinin mendili,
Bedbinlik boğazlayan umudun tatlı dili,

Hoş geldin ciğer parem,cancağızım hoş geldin,
Ürktüğüm yaşamıma kuvvet verdin,eş geldin.

Abdolvahap Ateş

Huruç

Hasretin ucun ucun,
İçerimden yer beni.
Hayatımdan hurucun,
Derbeder eder beni.

Zaafı tırtıklayan,
Umdemi tartaklayan,
Ve kapımı tıklayan,
Evhama iter beni.

Bıraktım gerilerde,
Öldürür çilelerde,
Yüreğim eskilerde,
Dolaşır üzer beni.

Titrek kalbimde düğüm,
Hasret lal ve kördüğüm,
Eşyalarda gördüğüm,
Ellerin tutar beni.

Eşya yaşlı gözlerle,
Gizlediği izlerle,
Korkutur şer yüzlerle,
Ölümden beter beni.

Uyandım geri döndüm,
Yandım,yandım ve söndüm,
Aynalarda gördüğüm,
Bitiş yakalar beni.

Sen kokusuz yaşamda,
Yapayalnız odamda,
Çöreklenen akşamda,
Hasret enseler beni.

Güneş sabaha yolcu,
Hep senden sana rücu,
Beynimdeki davulcu,
Dan dan örseler beni.

Güneş uyanana dek,
Gözler dayanana dek,
Özlem kor olana dek,
Eritir yutar beni.

Bir olmaz ki yandığım,
Kapına dayandığım,
Gerçeğe uyandığım,
Güne gebeler beni.

Abdulvahap Ateş

İlgi

Her canlı cananının izini izlemekte,
Her oluş O Ekberden ilgiler gizlemekte.

Abdolvahap Ateş

İm

El im
Dil im
Hal im
Us im

Gen im
Ten im
Kan im
Can im

Yüz im
Göz im
Şöz im
Öz im

Köz im
Buz im
Tuz im
Haz im

Anladım,Sen'i bildim.

*im=iz,işaret

Abdolvahap Ateş

İmrenme

Şu kara gölgemin ne ağrısı ne sızısı
imrenmekteyim onun gamsızlığına

dilim damağım kuruyup sürçse de
üzerime kurşun gibi hışım düşse de
soğuk iliklerimi bir kurt gibi öğütse de

o düşmez ayazın elemine tasasına
aldırmaz tabiatın mabiatın yasasına

ben ürettim o kendince övündü
çalıştım didindim o devran sürdü
ardıma saklandı beni sömürdü

ben kızgın güneşte gölgelik oldum
karardım kavruldum soldum yoruldum

bedenimiz beraberce karıldı
sevdiğime benden önce sarıldı
ben kavruldum o gölgemde barındı

gün batımı geldi küstü darıldı
sabah utanmadan koynuma daldı

Abdulvahap Ateş

İnsan Olma Erki

Zulümden tırtığında! ? E?
Ve kaçacak zamanın kalırSa
Ha zor gelirse erkekliğe Bu
Lut'un sabrını gösterecek değilsin Ya
Ya da,sürünerek te kaçarsan
Ki güdülmeye elverişli-y-Sen
Delemeden makus talihiNi
Kah aktini unutursan
ademliğinLe
Şşşt dikkat farkın kalmaz hayvandan

Abdolvahap Ateş

İstanbul

dokunmayın bana şimdi ağlarım
söz etmeyin bana İstanbul'umdan

anam orda
babam orda
kardeşlerim
bacım orda

dokunmayın bana şimdi ağlarım
söz etmeyin bana Eminönü'mden

çayım orda
camım orda
köprü altı
anılarım

dokunmayın bana şimdi ağlarım
bahsetmeyin bana Altınboynuz'dan

neşem orda
yaşım orda
umutlarım
hayallerim

Abdolvahap Ateş

İstanbul 1

Ey İstanbul,
Sen büyüdükçe,
Ben küçülüyorum,
Sen uzadıkça,
Ben kısalıyorum,
Sen oburlaştıkça,
Ben acıkıyorum.
Sen ısındıkça,
Ben üşüyorum.
Sen güldükçe,
Ben ağlıyorum,
Sen sevildikçe,
Ben nefret ediliyorum.
Sen tanındıkça,
Ben boş veriliyorum.
Sen zenginleştikçe,
Ben yoksullaşıyorum.

Artık bana ayrılık düştü,
Uzaklardan sana bakıyorum.
Adın geçtikçe gururla,
Ben orada oturuyorum,
Diye haykırıyorum.
Gelene geçene,
Seni anlatıyorum.

Neden aldınız ki onu benden?
İstanbul'umu geri verin,
Nefret ediyorum bu şehre eklenenlerden,
Alın eklediklerinizi,
Dönmek istiyorum.

Ben senden uzaklarda,
Yapamıyorum...

Abdulvahap Ateş

İstanbul diyor herşey

İstanbul diyor bugün her şey bana
Sanki gezdiğin şehirlerde İstanbul'un
Hadi benzerini bul der gibi İstanbul

Seine nehrine mahkum vapurlar
Gıpta ediyorlar marmarada özgürce yol alan arkadaşlarına
Dünyanın en güzel tabiatına
Binlerce güneş doğan yalıların cam gözlerine
Çılgılığı yettiğince mutluluktan haykıran vapur kardeşlerine
İmreniyorlar

Demir yığını Eyfel kulesi
Galata kulesinin yerinde olmak ister gibi
Tınlıyor rüzgarda sesi
Ah beni de yalasa diyor İstanbulun busesi

Abdolvahap Ateş

İstanbul güzel şehir

İstanbul,İstanbul ey güzel şehir
Gözlerinde iki yeşil kıta var
Saçları dağılmış deli rüzgarda
Ta Karadenizden göklere kadar
Dudaklar Marmara ıslak çekici
Boğaz bir tutam saç yüzünü yalar
Gece ay denize saçılmış inci
Yakamozlar avlayan balıkçılar
Usulca geç uyandırma gemici
Adaları,minik minik yavrular
Şafak kırmızısı göğün sevinci
Her seher buğlardan hüzmeler akar

Gündüzü gürül gürül gecesi hür İstanbul
Cemalini görmeye dünya yürür İstanbul
Güneş sende can bulur sende ölür İstanbul
Evlerin cam gözleri ateş bürür İstanbul

İstanbul aklımda nehirdir akan
Beslenir yurdumun kaynaklarından
Anadolu kokan şehirdir akan
Yeşerir kevsersi çanaklarından
Mağripten maşrıktan bahirdir akan
Akışır nadide konaklarından
Vuslatım muttasıl tehirdir akan
Dökülür takvimin yapraklarından
Hasretim silaya kahırdır akan
Çilenir sazımdan bozlaklarımdan
Gurbette sensizlik zehirdir akan
Süzülür bahtımın yanaklarından

Gözümde kare kare döner durur İstanbul
Adın gönlümde ukde dilim kurur İstanbul
Özlemim yekindikçe kalbim vurur İstanbul
İstanbulsuzluk elem,vuslat surur İstanbul

Dünyayı ortadan ikiye bölen
İstanbul adına kimler vuruldu
Çağlar ötesinden seni ünleyen
Kutlu vasiyete selam duruldu
O güzel kumandan olmak isteyen
Tacını tahtını yerlere vurdu
Tahta beşiklerde bebe beleyen
İstanbul ninnisi söyledi durdu
Dünya bir memleket olsaydı diyen
Napolyon'a göre başkent olurdu
Kardinali kavukluya yeğleyen
Kutlu kumandana çiçekler sundu
Hoşgörü yeşerdi tepelerinden
İlahi dinlerin mabedi oldu

Her köşenden İslamın nuru akar İstanbul
Ta mağripten maşrığa sevdan yakar İstanbul
Oluk oluk bağrına insan akar İstanbul
Bulutlar mah yüzüne kırbaç çakar İstanbul

İstanbul,İstanbul ey güzel belde
Sen bedende akıl vücutta gözsün
Sensiz Türk yurdunda ne kalır elde
İslam diyarında mihenksin özsün
Ezelden ebede arzı alemde
Binlerce hükümdar gönlünde közsün
Türk yurdu bedense dünya yüzünde
Sen bu gül bedende kafasın yüzsün
Ey canını veren Çanakkalede
Bil ki bu aşk ile sen ölümsüzsün
Dualar gökleri öper seherde
Habibin dilinde duasın sözsün
Dokunma,bu elin güzelliğinde
O yüce ressamın eli görünsün.

Abdolvahap Ateş

İstanbul Özlemi

-I-

Ey her iç çekişimde yüzüme çöken hüznün
Beni yaktı kavurdu benden uzakta yüzün

Ne gurbetimde hancı ne de yoluna yolcu
Bilmemki sensizliğin neye dayanır ucu

Bir türlü çözemedim dolaştım diyar diyar
Kavuşmak ta olmalı mademki ayrılık var

Umuduyla ukdemi suladım sabah akşam
Gelen oldu efendim gidenler oldu paşam

En acı duygularla bakarım uzaklardan
İstanbul,güzel şehir bir yol belirse Hak'tan

Düşsem ayaklarına sarılsam eteğine
Arı gibi tünesem ebedi peteğime

Konsam çiçeklerine iremsi bahçelerin
Üretsem senin için olsam senin eserin

Fikrimin sensizlikle buluşan noktasında
Gerçekle hayallerin sonsuz inkıtasında

Umudum hala taze gurbet yel olsa gerek
Vuslata dek özlemi bu arzu besleyecek

Ellerimde yıpranan resmine düşer gözüm
Mendillere çilenir sarfettiğim son sözüm

Benliğime doluşur efsunlu kokuların
Sudur ancak dindirir harını susuzların

Bitmeyen bir arzunun busesine yanmışım
Sana maddeden öte manayla bağlanmışım

Duysaydın ötelerin ötesinden sesimi
Alırdın kollarına titreyen nefesimi

Sarardın ana gibi yar olan güzel diyar
Remzinle çoşar oldum,özleminle bahtiyar

Adını koyamadım tağutum oldun sanki
Gözlerimi kapadım bu öylesi bir an ki

Sensizlik çiçekleri bezedi yanağımı
Mehtabın aydınlattı bu son sığınağımı

İçim dolusu çektim seni sensizliklerden
Kokladım cemalini sana benzerliklerden

Zamanın her tik takı özlemimi semirtti
Tahammül ısrarını sensizlikte eritti

Gurbetime sılayım sılama harlı gurbet
Ne bitmedi dünyada bu hasret biter elbet

İstanbul kollarını aç ki ruhum kanıksın
Bağrında kimbilir sen ne aşklara tanıksın

Beni de hasretinle yandırma kutlu belde
Yaşarken kavuşmazsam bir yer aç makberinde

-II-

Sen ki bir ay simada,iki yakan iki göz
Güneş bütün aşkıyla suları kaynatan köz

Buğular ılıkılığı tütsüler Marmara'ya
Ve büyüler gönlümü rüya içinde rüya

Her minaren şahadet parmağıdır göklerde
Ne mutludur kimbilir can verenler makberde

Onmaz yaralarımı ezanlarınla sağalt
Sensin tüm benliğimle sarındığım bocurgat

Boğazında inleyen çığlıklara aşığım
Ey bereketli şehir sende doldu kaşığım

Çocukluğum gençliğim deli dolu çağlarım
Hergün maziye konup için için ağlarım

Koparım dallarımdan akarım Üsküdar'a
Çağların ilmeğini çeken aziz hünkara

Çamlıca'da atını şaha kaldıran ağaç
Maddenin ve mananın muştuladığı miraç

Adını gönüllere ekti kalpler tabibi
İstanbul bu söz ile müminlerin habibi

Oldu,gönlü nebinin aşkıyla tutuşanlar
Dağları bir yudumda içip sana koşanlar

Hücre hücre bölünüp çoğaldı İstanbul'da
Nice aşkınla atan kalpler islam yurdunda

Çandan daha da aziz kutlu gayeye erdi
İstanbul'un tabusu bize Rahman'dan geldi

Mehteran beni alır ta geçmişe kondurur
Her has dur kükremesi yürekleri doldurur

Fetih Marşı'yla dağlar açılır perde perde
Kösleri inleyenler kanat takmış cenklerde

Kalyonların altından tepeleri çekenler
Ayrılmı dolu ana,kafi der cengaverler

Visalin aşkı ile kimi yetim kimi dul
Dünyanın en pahalı arsasıdır İstanbul

Dedem senin kapını canıyla aralamış
Ruhumun kulağıma ismini fısıldamış

İşte o günden beri hasretinle doluyum
Sende doğmadım ama ruhen istanbulluyum

Abdolvahap Ateş

İtiraf

ekran aç kapaya
gece sabaha döndü
seccade ağlamaya
evim mezara döndü

Abdulahap Ateş

Kadın

Bu çağdaş karanlıkta senide mi buldular,
Şana da mı ulaştı zalimlerin muştusu,
İçindeki mananın külünü savurdular,
Un ufak oldu gönül kaldı bir et kutusu.

Bir pohpohla mantığı içdiş eden alkışlar,
Çiğnenen gururları tekmeleyen bakışlar.
Kadinci tüccarların pazarladığı kutsal,
Gençliği sülüklere metalaşan nakışlar.

Kadın çağdaş alemin en ilkel oyuncağı,
Kadın ebediyetin en nadide sancağı,
Bu hokkabaz sahnede kimler ne derse desin,
Ataerkil düzenden çok vardır alacağı.

Abdolvahap Ateş

Kadınım

yaşamla barışım ol
candan yakarışım ol
göz nurum gönül bağım
yürek arkadaşım ol

derdim ol derttaşım ol
ayağım ol başım ol
ekmeğim tuzum aşım
hayat arkadaşım ol

sabahım akşamım ol
kışım ol baharım ol
güneşim ayım canım
sırrım ol sırdaşım ol

gel de öbür yarım ol
dengem ol ayarım ol
peteğim kozam tarlam
kadınım kısrağım ol

helalim yoldaşım ol
yastık arkadaşım ol
ölürsem mezar taşım
makberde kumaşım ol

Abdolvahap Ateş

Kaltak

çözdü düğmelerini
şuh bakışlarıyla kaltak
bütün yapı taşlarım
öğretim tepe taklak

nutkum tutuldu birden
koptum olduğum yerden
ayaklarım kesildi
panikledim aniden

saçmaladım bir kaç söz
tufana tutuldu öz
erkeklik gider elden
çözebilirsen al çöz

dedim ben şey matmazel
görmedim böyle güzel
dedi uzatma haydi
okuma bana gazel

ayrıldım yüreğimden
kapattım içerimden
faltaşı gözlerimi
bir nefes çok derinden

aldım almaz olsaydım
kendime sövüp saydım
nezaket zamanı mı
biraz çetin olsaydın

ama huyum kurusun
ah paris sen yok musun
kadının bile soğuk
güzellik onun olsun

nerde eminelerin
utancı ayşelerin
gözleri topraklarda
edep abidelerin

sonrası saklı kalsın
kim ne anlar anlasın
kimisi helal desin
kimisi afallasın

Abdulvahap Ateş

Kanı pahalıya sorular

bulut nasıl yön bulur
rüzgara biner binmez
toprak ne denli obur
tüketir de tükenmez

ya yel nereye eser
ne taşır topraklara
kim arza halı serer
süs döker ovalara

arıya kim fısıldar
kim sunar çiçekleri
desen desen nakışlar
bezer kelebekleri

sular nereye akar
nerede temizlenir
toprak aziz fedakar
her hücrede gizlenir

kim der okyanuslara
medleri cezirleri
alemi okumaya
yetmez mürekkepleri

güneş neden ışıldar
kim asmış kandilleri
ay niye peşindedir
kim belirler yönleri

her katı sıvısına
çöker öper dipleri
aysberk suyun sırtına
binmiş gezer alemi

serçe arslanı besler
nasıl dengelenir güç
serapları kim süsler
deveye neden hörgüç

deniz neden mavidir
sular neden kudurur
gönül neden sevgidir
akıl nerede durur

yara nasıl iyleşir
nasıl üleşir varlık
ölümün yaşı nedir
nasıl biter canlılık

doğan neden ağlasın
kimdir ilk öğretmeni

ölen neden doğmasın
inşa eden bedeni

güneşe filtre nedir
kim asmış perdeleri
yavruya sunan kimdir
ak pak nevaleleri

varlık hizmet üretir
herşey onun hamalı
gönlünce o tüketir
kim bu kanı pahalı

Abdolvahap Ateş

Kapılar

ölüm ölümsüzlüğe
fani bakiye koşar
ölümsüz ölümlüye
sonsuz kapılar açar

Abdolvahap Ateş

Kara Tren

O tren kara tren,

Gurbetlere getiren,
Gurbetlere götüren
Sur düdüğü misali,
Sıla suru öttüren,
O tren kara tren,

Dağları böğürttüren,
Hasreti öğüttüren,
Özleme can götüren,
Cana canan götüren,
Hasrete kan götüren,
O tren kara tren,

Sacı başı yolduran,
Benizleri solduran,
Saatleri durduran,
Yelkovanı vurduran.
Mor dağları deldiren,
Bağrımda yara tren,

O tren kara tren.

Her çığlığı çığ gibi,
Yüreğime oturan,
Gurbetlere getiren,
Gurbetlere götüren.
Sur düdüğü misali,
Sıla suru öttüren,

O tren kara tren,

Abdolvahap Ateş

Karınca kararınca

bu uğraş bitmeyecek
menzile varmayınca
didinip duruyorum
karınca kararınca

Abdolvahap Ateş

Keçi

Bir dulun keçisini
Dursun çalıp yemişti

zaman geçti öldüler
sorguya çekildiler

ben çalmadım o geldi
tanrıdan hediye idi

hayır onu sen çaldın
gece ağıla daldın

hayvanı boğazladın
kaç gün aradı kadın

keçiyi bulamadı
hele senden ummadı

dedi komşu çaldılar
nafakama kıydılar

sen de kızıp kudurdun
beddualar savurdun

hani beni kim gördü
başkaları götürdü

şahitsiz bu mahkeme
düpedüz bir hakyeme

hakim dedi şahidim
yazdım ve de kaydettim

saygım var mahkemeye
itirazım yönetime

hem şahit hem de hakim
başka şahit isterim

dediler ki gel baci
hem şahit hem davacı

onu da istemedi
ve yargıç üsteledi

dedi sen ne inatsın
keçiden de afatsın

çağırın gelsin keçi
anlatsın tüm gerçeği

bir zaman bocaladı

diyecek laf aradı

suçunu bile bile
pişkin bir eda ile

boşa meşgul olmayın
bizleri de yormayın

madem keçi burada
sahibi yanınızda

keçiyi verin gitsin
dava hallolup bitsin.

Abdolvahap Ateş

Kelebek

üç beş gün sürmeyecek
bu debdebe ve bu süs
çok değil mi kelebek
bu kısa ömre bu lüks

Abdolvahap Ateş

Kelepçe

Geceleri gündüzleyen dertlerin,
Girdabında kelepçeli ellerim.
Namertleri yaldızlayan kurtların,
İnsafına kelepçeli ellerim.

Bir hoyrat baş ile efendimize,
Zorluk ele değil,benliğimize,
Bir dünya kaynar suyu tepemize,
İndirene kelepçeli ellerim.

Daha nice baş alacak bu zulüm,
Yaşa ölüm,ima ölüm,de ölüm.
Zürriyetsiz bir düzen ki kötürüm,
Dallarına kelepçeli ellerim.

Olmuyor,olmuyor,olmuyor böyle,
Rabbim sağaltaçak formülü söyle.
Yoksa yoksunluğun kısık ünüyle,
Tükenişe kelepçeli ellerim.

Abdulahap Ateş

Kendime çarpıyorum

her kendimden kaçtıkça
kendime çarpıyorum
ellerden kaçıldıka
kendimden kırıyorum

zamandan aşıldıkça
normali taşıldıka
fırsatı kaçıldıka
bitişe akıyorum

her şey bir yörüngede
Yaratana secdede
bozulan her dengede
atiyi yıkıyorum

Abdolvahap Ateş

Kırkınıcý Yaşım

Ey korkuyla bekleyip,buluştüğüm yoldaşım,
Bak işte iç içeyiz,senle kırkınıcý yaşım.

Sana ulaşana dek,neler yaşadım neler,
Sen ufukta yok iken,yıkılsın meyhaneler.

Geceler gündüzleştí,günler yıllar karıştı,
Beden sonsuz bir yolda olduğunu sanmıştı.

Gün geldi sen de geldin,sefa geldin hoş geldin,
Darılma bana ama hiç mi hiç istenmedin.

Lakin belliydi bir gün çıkacaksın karşıma,
Tüm aymazlıklarımı kakacaksın başıma.

Önce senin gelişin şakaklarda belirdi,
Cimbızla katlettikçe daha çok haber geldi.

Sonra bir sağanak yağmur gibi haber yolladın,
Gelmeden bedenimde yerini ayarladın.

Önce saçlar sonra da yüzümdeki kıvrımlar,
Hep seni fısıldadı aynalar fotoğraflar.

Bir habís ur gibiydin ilk günler bedenimde,
Gelişini kutladın çizgilerle tenimde.

Ben üstünü örttükçe açıldı bedbinleştí,
Yıllar yollar çizerek yürüdü derinleştí.

Yerin gel demesine bu kadarcık dayandı,
Beden ayak direrken tenim kendini saldı.

O da nereye kadar hayır gelmem diyecek,
Tükenecek son gayret o gidiş de gelecek.

Abdolvahap Ateş

Kim Dur Diyecek

Kuzeyde dilan, Güneyde ferman Gazetelerde ilan Manşette yazılmış bugün yine öldürölmüş bir pehlivan Kim dur diyecek bu hainlere Akmasın artık bu 'KAN'

Abdulvahap Ateş

Kimbilir

Düşünsene,
kaç milyar tane göz dış dünyaya bakar
ve o kadar milyarı da iç dünyaya
Ve yine düşünsene;
kaç milyar tane dış dünya var
ve kaç milyar tane de iç dünya
Her bakışa göre...

Göz aynı göz
Dünya aynı dünya
Sorumluluğumuz da algıladığımız kadar mı acaba?

Abdulvahap Ateş

Kimse

Bana senin gözünle kimse bakmaz,
Kimse senin gibi titreyemez üzerime,
Yarı uyanık gün uyanana dek,
Üstümü açarım diyerek,
Kimse beklemez,bekleyemez.

Bana senin gözünle kimse bakmaz,
Kimse taşalanmaz açlığima,açıklığıma,
Büyüdüğüme bir o inanmaz,
Saçlarıma parmaklarını dolayıp,
Kimse o ruhla okşamaz,okşayamaz.

Bana senin gözünle kimse bakmaz,
Ruhumu serinleten ninnisini,
Benliğimi kavileştiren sevgisini,
Dudaklarındaki ilahi iniltisini,
Ve şefkatini...
Ve sevgisini...

Abdulvahap Ateş

Köprü

Köprü,
İçimi ürperten uçurumlara,
Dayamışcasına ellerini,
Son gücünü harcar gibi,
Titrek kolları yamulmuş,
Sirtına kambur vurulmuş.
Teni güneşten kavrulmuş,
Kaç yolcuya geçit olmuş,
Düşünmekteyim,
Üşümekteyim.

Köprüden,
Çağıldayan ırmağın ısıltısını,
Çalılıkların hışırtısını,
Rüzgarın nameli fısıltısını,
Zamana direnen taşların sıkıntısını,
Terleyen gözeneklerinin akıntısını,
İzlemekteyim,
Dinlemekteyim...

Köprüye,
Serviler baş eğmiş,
Selama durmuş ağaçlar,
Göge kıyama kalkmış çınarlar,
Güneşten sızan akkor damlalar,
Benek benek bezemiş,
Fesleğenlere hüznümü,
Çilemekteyim,
Elemekteyim...

Köprünün altından,
Dişleri çatırdatan pınarlardan,
Tüy kadar hafif,
Pamuk kadar yumuşak,
Cam gibi parlak,
Ceylan bakışlı,
O su,
Çelik gibi,
Kurşun gibi,
İnlemekteyim...
İstemekteyim...

Abdolvahap Ateş

Köyde kış(öğretmen)

Bugün yılın ilk karı yağdı
Dedemin sakalı gibi her yer ağardı
Yer beyaz gök beyaz
Umutlar kara

ve bugün gurbetin ilk karı yağdı
pirifanileşti yer gök ağardı
beyaz cüppesini giydi tabiat
camlara işlendi ince zanaat

Camlarımızın tül perdesi yoktu
Şimdi desen desen.
Karıma dedim: "gördün mü"
Al başımın etini yediğin
Her gün istediğin perdelerin
Öldün mü?

yer beyaz gök beyaz umutlar kara
Allah'ım sen acı fukaralara
kar yağdı kapandı bütün kapılar
eski çılgılığıyla çağlamaz sular
uzaklardan geçer bir kara tren
her hançer sirenle çığ yekindiren
beyazın sunduğu kara korkular
evlerin burnundan isli kokular
yüklenir rüzgarın kanatlarına
boyanır Yüce'nin sanatlarına

üçra bir dağ köyü karım bir de ben
öğrenmenin eşiğinde öğretmen
köyün yamacında okul ve lojman
pembe umutları bastı hafakan
camları naylonla kapladım dıştan
bütün delikleri kapadım kıştan
elimde testerem keserim çivim
kırık dökük eşya ambarı evim
gündüz katlayıp ta oturduğumuz
akşam ağuşunda uyuduğumuz
şiltem sünger yatak yorgun çelimsiz
ampul yanar söner ağızsız dilsiz
kırık dökük sıralardan yaptığım
masam sehpa dolabım kitaplığım
ot dolu bir naylon çuval minderim
ilkel insanlardan daha beterim

kış denen canavar kapıyı çaldı
yakacak telaşı içimi sardı
sordum soruşturdum arandım durdum
"dam üstü" diyorlar eve doldurdum
sobam; midesi boş elime bakar
diz boyu bel boyu çatıdaki kar
sobam obur sobam yemeğe doymaz

ne soğuk dinlerim ne buz ne ayaz
ekmeğini dizdim yanı başına
keven hazırladım ıslak aşına
bize sevgisini harını sundu
sobama tencerem kuş gibi kondu
ekmeği aşımı çayımı yaptı
sobam sen olmasan halim haraptı
varlıkta yokluğu yaşadığımız
nafakayı sırtta taşıdığımız
altı ay bir kışı böyle yaşadık
tipide boranda ömür taşıdık

olsun bu yurt benim, benim insanım
canımdan eksilse yine yaparım

Abdulvahap Ateş

Lisan

Şu uzak diyarlarda
yalnızlıktan mı neden
girdiler yüreğime
dolaştım beden beden
dil bilmez belleğime
sen beni öğretmeden
rengarenk insanlarla
kelime sarfetmeden
aynı dili konuştuk

.....
kaç dil bilirmiş beden

Abdolvahap Ateş

Marie

Marie gurbet elde girdin düşüme
deniz gözlerine saldım tenimi.
garibansın dedin,sokul üşüme
sıcığına attım buz bedenimi.

Yabanıl rüzgarlar saçımdan tuttu
dostsuzluk ilenci beynimi yuttu
hasret yüreğimi tel tel kuruttu
imdatla sarıldım bileklerine.

Dalımdan düşmemek için tutundum
gönlüne özüne sana vuruldum
vakarım dur dedi artık yoruldum
aşk ile geçmişin kaldım elinde.

Hasreti beynimdeneledi gözler
beni mavisıyla beledi gözler
karım evlatlarım yolumu gözler
şaşırdım kime ne diyeceğimi.

Düştüm çıkmazlara yüreğim darda
aklım ayalımde bir yanımda
olur ya benliğim iki olurda
birini yoluna ram edeceğim.

Gönül bir uslanmaz bir arsız rüzgar
arı olur petek petek bal toplar
günümü gecemi bir hayal kaplar
bu gönül bendeyken gülmeyeceğim.

Abdolvahap Ateş

Mezar taşı

yaşayana özgürlük
ölüye iki takoz
sanki firar edecek
Şu iki taş olmasa

Abdolvahap Ateş

Mezarlar

Ne bela uyandırır,ne sefahat,ne para,

Toprağı delip geçen mezar taşları kadar.
Altında anayurdun köşe taşları kadar.

Orda tüketenlerin tükenmeye dönüşü,

Titreyen alevlerin iç çekişleri gibi.
Kanın tüm damarlardan çekilişleri gibi.

Çukur tüm çukurlara toprak eleyen çukur,

O yer köprüler başı,eşik,pencere,berzah.
Beriden ötelere yol veren tek güzergah.

Abdolvahap Ateş

Mukayese

Bitmez dersin,
Biter.
Geçmez dersin.
Geçer.
Maksat bitirmekse doğru yoldasın.
Maksat geçirmekse aldanmaktasın.

Abdolvahap Ateş

Mutluluk

Özlem kalbimden taşıp,
Gözlerimden akarken,
Duvarlarda dolaşıp,
Resimlere bakarken,

Düştü gözbebeğime,
Kollarıma atlayan,
Köz düştü yüreğime,
Hasreti tokatlayan,

Ambersi solukları,
Her akşam olduğunda,
Babacım çığlıkları,
İçime dolduğunda.

Boşluğu kucakladım,
Bir zaman kalakaldım,
Allah'ıma yalvardım,
Mutluluk sizinleymiş.

Sizlerle kuru ekmek,
Sizsiz hayat zül imiş.
Sizinle hep sürünmek,
Sizsiz bal zehir imiş.

Abdolvahap Ateş

Nasıl üşümez kadın?

ağlayan sokaklarda
buzlu kaldırımlarda
titreyen ışıklarda

nasıl üşümez kadın

seine bile çatırdarken
eyfel donuk bakarken
ayyaşlar yalpalarken

nasıl üşümez kadın

dört parmak bir etekle
incecik bir yelekle
bekle iki kol bekle

nasıl üşümez kadın

ayazda kimi bekler
tütüne hüzün ekler
buharlaşılan dilekler

nasıl üşümez kadın

gençliğin eşiğinde
aç kurtlar beşiğinde
lambalar ışığında

nasıl üşümez kadın

hayvani kucaklarda
geçici sıcaklarda
yabancı ocaklarda

nasıl üşümez kadın

helali mi gelecek
talihini delegecek
alıpta beleyecek

nasıl üşümez kadın

kime bu şuh bakışlar
bir meçhule akışlar
sömürülen nakışlar

nasıl üşümez kadın

iffetin sıcaklığını
gururun sancağını
en son alacağını

nasıl düşünmez kadın?

Abdulvahap Ateş

Nevale

Her varlık büyür semirir,
Cümlesinin gayesi bir.
Nevalelikte görevdir,
Hüküm yaratandan gelir.

Abdolvahap Ateş

Niye geldin

Titreyen ellerimi,
Tutmayan dizlerimi,
Ağlayan gözlerimi,
Görmeye mi geldin sen?

Ak düşen saçlarımı,
Çökmüş yanaklarımı,
Kuru dudaklarımı,
Öpmeye mi geldin sen?

Rengi solmuş tenimi,
Dinmeyen kederimi,
Bağlanmış kaderimi,
Çözmeye mi geldin sen?

Böyle gülen gözlerle,
Küçümseyen sözlerle,
Mazideki izlerle,
Üzmeye mi geldin sen?

Abdolvahap Ateş

N'olur

fakirin eşeğini kaybettirip bulduran
benim de özlemimi öyle buldurur musun

Abdolvahap Ateş

Olmamalı

önümde belirgin duran engeller
aşılmaz geçilmez yar olmamalı
güçlüyü kollayan sahte dengeler
umutları yakan nar olmamalı

yoksulu yok sayıp tüketen amaç
faydasız ilimle amelsiz inanç
alın tersiz haksız gayesiz kazanç
insan sağrısında kar olmamalı

bengisu gözlerin ıslak gururu
şehla bakışların ilahi nuru
onunla gümleyen kalbin sururu
onu bilmeyene hor olmamalı

insanlığa değer üretenlere
öfkelerini içte eritenlere
özlemini çölde çürütenlere
ızdırap melanet zor olmamalı

gelecekte borç alınan üretim
ürettikçe dayatılan tüketim
evlat zehir içer yarınlar yetim
insan böylesine kör olmamalı

kutsalımı maddeleştiren benlik
mabedimi lüksleştiren ademlik
ihlasımın içini içen cinlik
avazın bu denli gür olmamalı

Abdulvahap Ateş

Öğretmen

Beyin heykeltıraşı,
Benliğim sabır taşı,
Körpecik dimağlara,
Ekip biçme telaşı.

Bir ömür oku ve yaz,
Ne sıcak ne de ayaz,
Saçlarımda beliren,
Sabrımın rengi beyaz.

Abdolvahap Ateş

Ölüm

Tadacağımız bir ölüm,
Ha bu gün ha da yarın.
Asıl korkmakmış zulüm,
Korkusu var mı yaprakların?

27-7-2001 paris

Abdulvahap Ateş

Ölüm..

Bir uyku bir uyanış,
Solumaktan da kısa,
Ebediyete dalış,
Kıyam etmek sonsuza.

Abdolvahap Ateş

Ölümün Ölümü

Dünyada her şey tükenir de,
Ölüm tükenmez.
En kavilerin ölümü beklenir de,
Ölümün ki beklenmez.

Abdulahap Ateş

Ömrümün son beş yılı

Ömrümün şu beş yılı elli yıl gibi geçti
Refahın yer altında iki katlı boyu var
Saçlarımın rengini sıla özlemi içti
Ayaklarım burada ruhun uçan atı var

Sevgimi bu granit akşamları tüketti
Madde tağutlaşarak iç dünyamı katletti
Kuru ekmeğim lorum gözlerimde nüksetti
Ölüm ölümsüz çare onun da saati var

İskelenin elinde yekinirken gemiler
Gözleri ummanların sonsuzluğunu diler
Gökyüzüne serpilmiş hu çeker ikindiler
Her zerrede ressamın özenli sanatı var

Yüzyıllar ötesinden ağlayan bir nadanım
Ne ruhum toprak olur ne çıldırtır endamım
Başımı gölgeleyen yıkılası bu damın
Altında mütevekkil sonsuz itaatı var

Güneşsiz ülkelerde gölgemden de ayrıldım
Uktemi adım adım gökkuşağına yazdım
Bedenle doldurduğum mekanda hiç olmadım
Ruhumun çağrıldığı yerde kabahati var

Abdolvahap Ateş

Ömür

Ömür tılsımlı yokuş,
Ömür ölüme koşuş.
Ömür yegane fırsat,
Sonsuzlukta varoluş.

Abdolvahap Ateş

Önderim

Sen gönöl kentinin sevgi ustası,
Sana uğramayan yürek hastadır.
Elinde mastarı,çırpısı,harcı,
Planyadan geçmeyenler pustadır

Abdulvahap Ateş

Öteler

Yine bir trenin acı çığılı,
Geliyor dağların ötelerinden.
Patika yolların sık çalılığı,
Gülüyor dağların ötelerinden.

Dağlar sarmaş dolaş kara trenle,
Pervasız, böğründen hançerleyenle,
Sessizliği yırtan acı sirenle,
Çağlıyor yolların ötelerinden.

Püfür püfür koku dökülmüş yola,
Ova çiçeklerle süslü karyola,
Doruklar sarıklı,cüppeli molla,
Hu diyor karların ötelerinden.

Çeşme sabah akşam yorulmaz saka,
Yolu ötelerden de öte yaka,
Ceviz ağacının attığı caka,
Soluyor dalların ötelerinden.

Abdolvahap Ateş

Özlemek

özlemek öze dönmek
yokuştan düze dönmek
sılayı ilmek ilmek
gergeflere işlemek

özlemek öze dönmek
yurt koku söze dönmek
hasretten köze dönmek
dipten yüzeye dönmek

özlemek öze dönmek
özünü özümsemek
özüyle gülümsemek
dua niyaza dönmek

özlemek öze dönmek
çoktan biraza dönmek
betondan toza dönmek
sunduğu hazza dönmek

özlemek öze dönmek
tipiden yaza dönmek
baskıdan naza dönmek
gurbetlere bilenmek

geline özden dönmek
gül açan sözden dönmek
nur saçan yüzden dönmek
tamdan enkaza dönmek

Yarın bayram,neyime.
Şu gurbet ellerinde
Hasretim vatanın herşeyine.

Bayramınız kutlu olsun.Allah kimseyi sevdiklerinden ayırmasın.

Abdulvahap Ateş

Para

Para, para paralandık,
Hep paradan yaralandık.

İnsanlıkta cüceleştik,
Pulumuzla havalandık.

Doğru yoksulu tersledik,
Zalim zengine inandık.

Paralıyken mescit olduk,
Parasızken yuhalandık.

Zulmü bol bol alkışladık,
Biz bu yüzden paralandık.

Abdolvahap Ateş

Rabbim

Var edeni var eden
Yoku yoktan var eden
Nice darlığı geniş
Genişliği dar eden

sensin çekip çeviren
çarkları düzenleyen
olmazları oldurup
gizliyi izhar eden

zerre sensiz devinmez
rahmet izinsiz inmez
saklamışsın binbir giz
bilinende bilinmez

açtım yeşerdim soldum
bildim aradım buldum
o devirler ötesi
reçetene ram oldum

Rabbim beni bağışla
cenneti eyle kışla
affet günahlarımı
döktüğüm yakarışla

Abdulahap Ateş

Rabb'im

Ne istedimse verdin,
Dahasını bekledim.
Ne de çok değer verdin,
Akledip bilemedim.

Hep almak oldu derdim,
Daha çok olsun derdim,
Olmayınca küserdim.
Çok şükür diyemedim.

Ben ne gözü doymazım,
Arsız ve uslanmazım,
Çıktığınca avazım,
Teşekkür edemedim.

Rabb'im ben ıslah olmam,
Anlar,uygulayamam.
Eksik mi benim mayam,
Bilsem zehirletirdim.

Ben bana kalmayayım,
Sonluya kanmayayım,
Senden utanmayayım,
Artık budur tek derdim.

Abdulahap Ateş

Resmin

Baktım da resmine artık sen o eski sen değilsin.
Hoş sanki ben eski ben miyim ki! ?

Abdolvahap Ateş

Rızık

Kursağa doldurup ta tükettiğimiz; rızık.
Arta kalan, malımız sandığımız hamallık.

Abdulvahap Ateş

Ruh ve bedenin hikayesi

ruh bir ışık huzmesi gibi dal dal uçarken
özgürlük badesini etraflara saçarken

Rabbim ense kökünden tuttu bedene attı
sorumsuz uçan ruhu gövde ile donattı

ruh hapsoldu bedene yerini kabullendi
rüyalarda hürriyet gerçekte esir idi

farketti birer birer bindiği bineğini
öğrendi her uzvunu nasıl güdeceğini

alıştı yönettiği et kemik bineğine
tohum attı suladı ekti geleceğine

gün oldu beden onu yönetti yönlendirdi
gün oldu yüreğine düştü bedenin derdi

gün oldu çatıştılar kızdılar bağıştılar
gün oldu süklüm büküm oturup ağlaştılar

başka bedenlerdeki ruhlarla da tanıştı
kimi yerinde saydı kimi kendini aştı

ekserisi arkadaş aradı özüksedi
beden bedeni sevdi ruh mağrur gülüksedi

iki ruh iki beden sarmaş dolaş oldular
dünya denen gemiye ne bedenler doğdular

kimisi ayrılmaya getirdi dayandırdı
kimi bıktı bunaldı intihara kandırdı

bir kısmı ömür boyu bedene el sürmedi
bedeni kullanmayan ruhlara deli dendi

bazısı teskereye dek kurallara uydu
ruh bedeni dinledi beden ruhunu duydu

kimi hapishaneyi kendiyle berbat etti
hem kendini ve hem de geleceği tüketti

ve tükendi vadeler ayrılık vakti geldi
kısa misaydı ama dünya yine güzeldi

Abdulvahap Ateş

Sen

Divit sana kanadı,
Hep sana yandı kalem.
Sesini yankıladı,
Senle bezeli alem.

Cıvadradaki direk,
Şana çırpınan yürek,
İnanan diz çökerek,
Hep seni arzuladı.

Boduçta boğulan su,
Çatlaklara dolan su,
Yeşertip yoğalan su,
Semana tûtsülendi.

Dağlar yivli bir desen,
Rüzgar yivlerde esen,
Her zerrede hendesen,
İsmiini sayıkladı.

Orda döndü rahmete,
Zerreje merhamete,
Her oluş emanete,
Hep seni muştuladı.

Abdulvahap Ateş

Sen beni hiç sevmedin

sen beni hiç sevmedin

nedir çektiğim senden
her anımı kapladın

ruhumun ortasına
varlığını sapladın

hacmin arttı içimde
ele yar bırakmadın

karanlık doldu içim
bir mum bile yakmadın

senle ortada kaldım
bir sevimlik takmadın

onurluca sevmemi
dönüpte ayıpladın

sevgimin can evine
bir ok gibi saplandın

taktir edecek yerde
sabrımı eleştirdin

ben tuttum seni serde
sen aleme bildirdin

bir var bir de endama
sevgimi değiştirdin

kalbimi sundum sana
sen bana kin besledin

olmadı olmayacak
sen beni hiç sevmedin

Abdulvahap Ateş

Sensizlik

Sensizlik ateŖi deli gönlüme,
Girdi de çıkmıyor,ıldırıyorum.
Mal oldu hasretin yarı ömrüme,
Özlemi yolunda öldürüyorum.

Gönlümü gönlüne lüleleriyle,
Bağladım,bağlandım işveleriyle,
Mızrabın canhıraş nameleriyle,
Hasreti,özlemi dindiriyorum.

Şevda bir hastalık,ilacı vuslat.
Ömür törpülenir,dünyevi haslet.
Onsuzluk kor ateş,onsuzluk kasvet,
Senle yaşananı donduruyorum.

Abdulvahap Ateş

Serseri kurşun

kaç kuruştur bu dünyada ederim
serseri bir kurşun gibi sekerim

Abdolvahap Ateş

Sevda

sevda önce bölünüş
paramparça kristal
narlı potaya dönüş
sonra varlığa visal
yanış eriyiş sönüş
kalıplara intikal

sevda koza kelebek
renk ahenk ve tabiat
aşk arar çiçek çiçek
kısa ömrüne inat
nakite çevirecek
vaktin resmine kanat

sevda günün doğması
maddeyi boyayan renk
sıcağın sokulması
yayılan ulvi ahenk
gözlerin konuşması
gönüllere dolan şevk

sevda akkor düşünce
gözlere çekilen mil
bedene ince ince
yayılan kutlu sebil
bir kere yekinince
can sefil canan sefil

Abdulvahap Ateş

Sevgili

bir hayal uzaklardan
kapladı bedenimi
uyandım uykulardan
sen misin ey sevgili

özlemine aktığım
gençliği bıraktığım
gemileri yaktığım
kul musun ey Sevgili

eller cepte baş önde
eskiler hayalimde
yöneldiğim her yönde
yol musun ey sevgili

düşüp yalpaladığım
boşa çabaladığım
kendimi bıraktığım
sel misin ey sevgili

candan sarmalayacak
aşkımla narlanacak
içimde harlanacak
zul müsün ey sevgili

Abdolvahap Ateş

Sevgiliye

bir şehla bakışa ömür adadım
içtim gençlik denen ak çağlarımı

seni sen diyerek elde aradım
çöl ettim kekikli mor dağlarımı

olmazları sineme demirledim
denizler götürdü kumsallarımı

yar yar diye boşluklara ünledim
anka kuşu yuttu masallarımı

iğneye ipliğe döndüm çileden
kozalar hapsetti ipeklerimi

dikensiz gülleri derdim bahçeden
arş yuttu dualı dileklerimi

içimden çıkmadı kanlı işkencen
kelepçen hapsetti umutlarımı

özlem buharlaşıp rüzgara bindi
seherler kışkandı bulutlarımı

sevdiğimi incitmeyin geceler
gurbete uzaktan bakanlarımı

kavurun hasretin harı içinde
yüreğimi tel tel yakanlarımı

Abdolvahap Ateş

Sığınmacı

binlerce dolar para
borç harç edip birinden
koştun avrupalara
ayrılıp yüreğinden

kosovadan bosnadan
sudan dağdan bayırdan
kervan geçmez dağlardan
düştün almanyalara

sonra buldun bir tren
hayaline götüren
hançer gibi her siren
battın aymazlıklara

posası çıkmışların
olmaz ayyaşlıkların
yalanın iftiranın
içinde debelendin

yırttın pasaportunu
nur yüzlü hatununu
çığnedin onurunu
ayyaşlıklara daldın

bir yosmaya takıldın
evlilikle kandırdın
ya da paralar saydın
geçtin ilk merhaleyi

ne iftiralar attın
yalana yalan kattın
bir pula vatan sattın
utanıp kızarmadan

ve oldun sığınmacı
yurdu karalayıcı
ana baba ve bacı
olmadı umurunda

sen böyle olamazsın
öyle yurt bulamazsın
helallik alamazsın
kanayan bayrağından

nazlı hilal kan ağlar
şüheda kara bağlar
ey arşı öpen dağlar
yol verme nankörlere

Abdulvahap Ateş

Sitem

Yıllar var ki kılıcımız kaldı kapalı kında,
Duymaz olduk acısını kimsenin.
Destanlar yazarken her bir akında,
Asakiri mi ne olduk düzenin.

Abdolvahap Ateş

Son Nokta

İnsan bir kalemin ucunda boya,
Alemse devasa bir koca levha,
O ki düzenleyen,çeken eviren,
Ne zaman isterse O koyar nokta.

Abdolvahap Ateş

Son peygamber

Ne çağıldayan zamanın rakibisin,
Ne efsunlu gecelerin uğultusu,
Sen ruhunu insana adamışsın,
Kurtarmayı umde sayan bengisu.

Pusarık kırlara çöken merhamet,
Sağalttıkça mutlu,kutlu emanet,
Ruhunu daraltan korkudan ülfet,
Aleme muştulu,amber kokusu.

Kendini tüketen mumdaki alev,
Verdikçe sevilen,eridikçe dev,
Sirtına yüklenen bu kutlu ödev,
Merhamet olgusu,kucak dolusu.

Sen dermansız kalmış dizlere takat,
Sağaltıcı,sen kılavuz,sen kanat.
Lisanlarda püfür püfür salavat,
İsa'nın,Musa'nın,Nuh'un muştusu.

Abdolvahap Ateş

Sonbahar Sancıları

Yılların yorgunluğu,
Damlıyor gözlerimden.
Onmayan vurgunluğu,
Kanıyor sözlerimden.

Bir kemik bir de deri,
Yokluğunun ederi,
Sonbaharın kaderi,
Yağıyor saçlarımdan.

Sonbahar: Yapraklarım,
Uçuşur dallarımdan.
Doyduğum topraklarım,
Sıyrılır kollarımdan.

Her yaz sonunda hazan,
Gün gelir susar azan,
Vakit gelmiş çağırır,
Ayrılıkları yazan.

Abdolvahap Ateş

Suikast

Bak çizmeyi aştı yediğin haltlar,
Bu sömürüne bir son vermem gerek,
Kudurmasın karnındaki aç kurtlar,
Daha yağlı bir yer araman gerek.

Kaç gece uykumdan sıçratın beni,
Sıcak yatağımdan çıkarttın beni,
Müşamaha bitti bir bulsam seni,
Kasem ederim ki öldürmem gerek.

Seni kıstırmayı ölçüp de biçtim,
Bu geceyi suikast günü seçtim,
Alarak gardımı mevziye geçtim,
Artık bu illetten kurtulmam gerek.

Bir köşe kapmaca sürdü bir müddet,
Sana kurtuluş yok yorma gel pes et,
Hayır mı ilk atış ve de isabet,
Her farenin sonu bu olsa gerek.

Abdulvahap Ateş

Süre

en çok ölümden bahseder oldum bu son günlerde
heybemi doldurayım birden süre biter de...

Abdulvahap Ateş

Şeker

gönlümü almak için anam bir şeker verdi
ağladım için için o ne güzel günlerdi
bir parça şeker ile dünyalar benim olur
unuturdum gönlümü yaralayan her derdi

Abdolvahap Ateş

Şemsiye

Şırıl şırıl yağmurlu
Bir günün akşamında
Bata çıka çamurlu
İstanbul yollarında

Hey! Sesiyle irkildim
Acaba bu kim dedim
Galiba mahalleden
Ya da bizim partiden

Birisi olsa gerek
Ve merhaba diyerek
Daldım arabasına
Selden kaçarcasına

Dedi tanımadın mı
İy tanırsın amcamı
Arap Latif lakaplı
Bahçe var ya çardaklı

Onu geçtikten sonra
Sol koldaki ilk ara
Şen şu avrupadaki
Öğrenim gören Baki

Olmalısın değil mi
Abin Halil di he mi
Evet o da burada
Dün giriş yaptık yurda

Yağmur pek şiddetlendi
Sanki hava dellendi
Al sana bir şemsiye
İslanmayasın diye

Yok yok hiç zahmet etme
Olmaaz almadan gitme
Hoş ben de yan cebime
Koy der gibi elime

Aldım ve de ayrıldım
Allah var ıslanmadım
Şemsiyeyi gönderdim
Pek hayra geçti dedim

Bir gün kahveye geldi
Herkesse selam dedi
Ben kalkıp yer gösterdim
Ve de bir çay söyledim

..

.....

Dedi bu amca var ya
Yağmurlu bir havaya
Yakalanmıştı bir gün
Şemsiye verdiğim gün

İslanmaktan kurtuldu
İyi ki beni buldu
Doğru vallahi sağol
İki cihanda aziz ol

Sonra bir başka yerde
Aynı şekilde hem de
Alay edercesine
Beni üzercesine

Ben yine dedim sağol
Bizde böyle insan bol
Hemdert ve mert insanlar
Herkes bunu onaylar

Ama o anlatmakta
Yağmursuz ıslatmakta
Bir sonbahar gününde
Gittim Eminönü de

Balık ekmek yiyordum
Biri hey dedi durdum
Döndüm yine o gülüş
Allah'ım bu nasıl düş

Dedi ben almasaydım
Şemsiye sunmasaydım
İsla..... sus dedim birden
Aklıma geldi nerden

Atladım Marmara'ya
Yüzüp çıktım karaya
Baki hayretle baktı
Ve de olayı çaktı

Dedim bundan da fazla
Gökten su boşansa da
İslanmazdım değil mi?

.....

Abdolvahap Ateş

Şiirlerim

Uyuşan şuurların kalbine
mızrak...
Uzak iklimlerde
sancak...
Mumun dibine
Işık...
Görmediğine inanmayana
Gönül...
Hasret okyanuslarına açılan
Yelkenli...
Hafakanlara
Müsekkîn...
Kitabın ta orta yerinden
Şamar...
Davarlaşmaya akan insanlığa
Bilinç...
Düşünen,sorgulayan benliklere
Bumerang...
Olsun şiirlerim.

Abdolvahap Ateş

Şoförlüğüm

Hayat dedikleri şey,
Bir nefes olsa gerek.
Her solukla peyderpey,
Bir şey eksilse gerek.

Yoluma serilenler,
Ücretsiz verilenler,
Hizmetime girenler,
Boşa olmasa gerek.

Bedenim kullandığım,
Sağa sola çarptığım,
Bir gün bırakacağım,
Taşıtım olsa gerek.

Gençliği,güzelliği,
Bitmeyen zindeliği,
Hayatın her verdiği,
Sonsuz olmasa gerek.

İhtimamım,dikkatim,
Yatıp kalkma saatim,
Kurala itaatim,
Elbet sorulsa gerek,

Sürati aşmış mıyım?
Suça bulaşmış mıyım?
Kollayıp bakmış mıyım?
Takip edilse gerek.

Çok fazla yıpranmışsam,
Artık tamir olmazsam,
Bir işe yaramazsam,
Eriyip yansam gerek.

Eğer iyi şoförsem,
İmtihanı geçmişsem,
Yeniye hak etmişsem,
Ödül verilse gerek

Abdolvahap Ateş

Takva

Şekiller belirliyor oldu doğru yanlışı,
Mananın önemine nüfuz etmek yok oldu.
Sayıya bağlamışlar Allah'a yakarışı,
Artık matematikle takva ölçülür oldu.

Abdolvahap Ateş

Terfi

merkepten mercedese terfi ettiğimde
gıptayla baktı çoğu
helal dediler
huzurumu da merkebimle verdiğimi
bilemediler

Abdolvahap Ateş

Ters yüz

ayaklarım toprağa
başım semaya bakar
nice insanlar var ki
hepten ters yüz olmuşlar

Abdolvahap Ateş

Toprak

Değerler toprak olur
Toprak değer doğurur
Emir yücelerdendir
Ruha beden yoğurur

Abdolvahap Ateş

Uçakta düşündüklerim

Artık basmaz ayağım,
Vatan topraklarına.
Bir alametle bağım,
Kesildi uçmaktayım.

Altım bulut,üstüm gök,
Hayretle bakmaktayım.
Güneş ışığını dök,
Bu hızdan donmaktayım.

Bir görümlük uzaklık,
Zordur düşünmekteyim,
Benim hızımı anlık,
Fark edip ürkmekteyim.

Yeryüzüne bakarken,
Sanatı görmekteyim.
Sonsuz ufka yüzerken,
Aczi fark etmekteyim.

Bu pis benliği akla,
Dua akıtmaktayım.
Beni bana bırakma,
Diye yalvarmaktayım.

Zayıf,çaresiz,aciz,
Bir kulum bilmekteyim,
Yarattığın bunca giz,
Aşikar görmekteyim.

Şensin rabbim sonsuz güç,
İyce akletmekteyim.
Şana çarpıyor kalbim,
Özlem beslemekteyim.

27-11-2005

Abdulahap Ateş

Ulaşmanın zevki

Mıh gibi bedenime saplanan,
Soğukla vücudumun arasına,
Nur yoksunu bit pazarından,
Bir palto soktum,
İyice sokuldum.
Bir ılıklik yayıldı bedenime,
Sarıldım sarılır gibi sevdiğime.

Sıcağımı bana reva görmeyen,
Erzurum soğuşundan
Çekip aldım
Oç alırcasına
Soluşumu
Isıtıp içime akıttım

Bir anam bir de paltom sarılmıştı bana
Böylesi candan
Yoksunluk çektim ömür boyu ihtimamdan.
Anlaşılmıyor mu şiirlerimdeki gamdan
Sökülürken kelimeler ağzımdan
mazi dökülür bağrımdan.

Bu benim ilk paltomdu hayatımda
Caddede yürürken,
Eteklerini savururken tekmeleyerek,
Göz ucuyla süzerdim kendimi vitrinlerden,
Bir gururlanırdım ki...

Sonra evim, arabam olduğunda da,
Aynı duygulara büründüm,
Bir şeye sahip oldukça,
İçin için övünürdüm.

Ve evlendiğimde,
Çocuklarım olduğunda,

.....
Ulaşmanın zevki,
Zevklerin doruğunda,
Taht kurmakmış...

Ulaşmanın zevki,
Sahip olmanın yanında,
Oyuncakmış...

Ulaşmanın zevki,
Mutluluk sağnağında,
Sırılsıklam ıslanmakmış...

Abdulvahap Ateş

Unutamamıştım ki...

-“Hatırladın mı? ” dedi,
Unutmuş muşum gibi!

Onlu hayal dünyamdan,
Kurtulmuş muşum gibi.

Gözlerimde dolaşp,
Nazikçe tokalaşp,
Hal,hatır sorup gitti.

Gönlüm kara bağlarca,
Güya umursamazca,
İçinden kan kusarca,
Peşi sıra seğırtti.

Dönüp mahzunca baktı,
Sanki ağlayacaktı,
Yeni bir ateş yaktı,
Ruhumda ölmeyecek,
Bir zaman sönmeyecek,

-“Hatırladın mı? ” dedi,
Unutmuş muşum gibi!

Abdolvahap Ateş

Usanç

Kaçıncı geminin ardından bakıp
Umudu yarına atacağım ben
Sinenin yükünü hergün artırıp
Bir ümit aşkına yatacağım ben

Mecalsiz kalacak bir gün bu benlik
Yaşanmaz diyecek böyle gündelik
Hayalin sunduğu bir tutam yemlik
Doldurup boşaltıp biteceğim ben

Bir gün gözlerimi dikerim ufka
Hayallerim başka yaşamım başka
Dökerim ömrümü bir boşaltışta
Dipsiz denizlere uçacağım ben

Hep uçasım gelir boz kumsallardan
Gel diye çağıran dipsiz sulardan
Al başını çek git der gönül burdan
Artık dert çekmeyip kaçacağım ben

Yanı başında durupta seyretmek
Hasret çektiğine bakarak gitmek
Ömür neden bitmek bilmiyor bitmek
Vadeye varmadan gideceğim ben

Bütün vücudumu sarsın dalgalar
Ağzıma burnuma doluşsun sular
Üzerime yorgan olsun yıldızlar
Yorganı başıma çekeceğim ben

Abdulvahap Ateş

Uyandırmayın

Bölmeyin rüyamı,bulandırmayın.
Ben onu bulmuşum,uyandırmayın.
Gerçek olmasa da,düşte olsa da,
Sessiz geçin gidin uyandırmayın.

Abdulvahap Ateş

Uyansın

Uyansın istiyorum onca uyuyan insan.
Tükenişe raksetsin kabusun tamtamları.
Uyduruk urbalardan sıyrılıp çıksın lisan.
Hafakana bürünsün teamül ihramları.

Ceberut bir yürekle hür benliğe musallat,
Demokles kılıcıyla tektipleşmiş menfaat,
Kokuşmuş yüceliği dikteleyen saltanat,
Yer ile yeksan olsun azmanlaşan tahtları.

Gözlere mil çekilmiş,kalpler mühürlü kapı,
Gönül seyrü seferde,ilmin küçüldü çapı.
Ve ahlak alçaltıldı,sarsıldı koca yapı,
Hallihamur bir sürü,gizlenen planları.

Düttürü anlayışın içdiş edilmiş halkı,
Bir davar dürtüsüyle güdülen güdük aklı,
İğreti tutturulmuş pohpohlu katafalkı.
Kavrayıp ot tıkasın çanına isyanları.

Uyanışın elleri kavrassa benlikleri,
Mecrasına yöneltip titretse ilikleri,
Silse,sükuta erse onmaz bedbinlikleri,
Uykuyu tokatlasın kılavuzun elleri.

Abdulvahap Ateş

Uyum

her çağı kabullenmek yıllar yıllar alıyor
ruh bedenin halini asla kavrayamıyor
eski fişek günleri bir bir içince ömür
o tatlı uykulardan gönül uyanamıyor

Abdulvahap Ateş

Üzölüyorum

Ben kendimi şair sanıp yazdığım,
Dizelere bakıp özölüyorum.
Faydasızı iğne iğne kazdığım,
Yıllarıma bakıp özölüyorum.

Umut yoğurmayan bileklerime,
Menzili bulmayan dileklerime,
Değer üretmeyen emeklerime,
Zahmetime takıp özölüyorum

Abdulvahap Ateş

Vefasız

Madem yüreğinde kalmadı yerim
Gölgemin elinden tutar giderim
Karanlığa yutulmakmış kaderim
Bir vefasız kuldu unuttu derim

Yönümü dönsemde sensizliklere
Ruhum esarete düşmüş bir kere
Düçarı olduğum bunca badire
Ömrümün seninle tadıydı derim

Elvedaya tik-taklayan bu demi
Gurbetlerde umarsızca vademi
Doldurdum menzile yöneldi gemi
Uktemin peşine düşer giderim

Abdolvahap Ateş

Ya

Korkutuyor bu gurbet
vatanlaşırsa diye
günbegün artan hasret
hantallaşırsa diye

Uzaklarda yaşama
böyle yalnız başıma
biri çıkar karşıma
ya alışırsam diye

zayıflarsa duygular
çağlayan engin sular
ağzıma takıp yular
ya bağlanırsam diye

şımartan alkışlara
pervasız akışlara
işveli bakışlara
ya kanıkırsam diye

ya unutursam beni
insanlık nedenimi
salarak bedenimi
ya yok olursam diye

Paris 10-12-2001

Abdolvahap Ateş

Ya resulullah

böyle olmamalı sana duyulan sevgi
anam babam sana kurban olsun demekle olmazki
senin suretin olmamalı sevginin mihengi
kaşın,gözün kimseyi gayeye ulaştıramazki..

onun hayatı belki de yaşanabilecek en muhteşem süreçti
onu o nesiller arasından eleyip seçti
o ve onunla omuz omuza olanlar o kutlu günleri içti
onu canımızdan da fazla sevme vakti çoktan geçti

şimdi biz nesiller ötesinden bakarız o günlere
adını peseng ederiz püfür püfür dillere
yaşamı en güzel örnektir yaşamak isteyenlere
ama bizim çoğumuzun sevgisi içi boş imgelere

bugün geçtiğin yollara yüz sürsek ne olacak
ismine naatlar dizsek ne olacak
kuranı tanımadan onu anlatıp dursak ne olacak
ütopik bir sevgiyle kendimizi meşgul ederiz ancak

sakalının kılı tavaf edilmemeli sevgi adına
evinin taşlarına yapışılıp ağlanmamalı sevgi adına
adın yaratıcının adının yanında yer almamalı sevgi adına
senin de bir kul olduğun bilinmeli sevgi adına

insan olarak başardıkların melekmişsin gibi gösterilmemeli sevgi adına
tecrübeli peygamberlerden akıl aldığın hikayeleri anlatılmamalı sevgi adına
ümmetin için yaratanla pazarlık ettiğin iftirası atılmamalı sevgi adına
kızına bile umut vermezken kafakağıdı müslümanlarına cenneti vadettiğin
söylenmemeli sevgi adına
onun da bir insan olduğu unutulmamalı sevgi adına

oku emrinin ilk muhatabına okuması yazması yoktu denmemeli sevgi adına
hristiyanların peygamberlerine yaptıkları yapılmamalı sevgi adına
gaybın tek sahibi varken o bildirilmeyeni biliyordu denmemeli sevgi adına
o kutlu günlere hapsedilmemeli sevgi adına

en ufak şeye bile öfkelenenler onun sabrından bahsetmemeli sevgi adına
gecelelerini umursamazca içenler sabahlara kadar ibadet ederdi dememeli sevgi adına
zekat için eli cebine gitmeyenler ona bağlıların tasaddukundan bahsetmemeli sevgi adına

menfaati için yalan söylemekten çekinmeyenler muhammedül emini ağzına almamalı sevgi adına
çocuklarına ihtimam göstermeyenler onun merhametinden bahsetmemeli sevgi adına
komşusuna selamı bile esirgeyenler onun hayatından bahsetmemeli sevgi adına
zulmü film seyrederek gibi seyredenler onun sözlerini sloganlaştırmamalı sevgi adına
kimse konuşan ve yaşayan kurandan fazla müslümanlık taslamamalı sevgi adına
kimse takva adına ibadet icad edip ondan fazla müslüman olmaya kalkmamalı sevgi adına

ey peygamber

sana duyulan sevgi böyle olmamalı
bir sakatlık seziyorum ben bu gidişte
ona öldü,Allah'a baki diyenler haklı çıktı
bugün dünyadan göçüşüne ağlayanlar
sünnetullahı görmezden gelmemeli sevgi adına

Abdolvahap Ateş

Yalana ilk adım

yavrum uslu dur biraz
anlamazki yaramaz

ikaz üstüne ikaz
hoplar çekyatta haylaz

anne bihuzur olur
evladım n'olursun dur

bak akşam sana baban
eğer uslu durursan

beni üzmezsen ancak
çikolata alacak

tamam söz anneciğim
sessiz bekleyeceğim

güneş dağa girecek
çikolata gelecek

çocuk tutar sözünü
hayal kaplar yüzünü

anne bir yol bulmuştur
çocuğu avutmuştur

.....
nihayet akşam olur
kapı tak tak vurulur

çocuk çığlık çığlığa
koşar soluk soluğa

hani ya çikolata
hani ya çikolata

baba afallamıştır
öyle donup kalmıştır

hanımına seslenir
hanım gelsene nedir

neler diyor bu boncuk
demeye kalmaz çocuk

baba ben yemek yedim
hiç annemi üzmedim

uslu uslu oturdum
seni bekledim durdum

çikolatam nerede

haydi ne olur ver de

yiyip uyuyacağım
ne olur babacığım

ne ikolatası kızım
bu kız ne diyor hanım

ocuk sussun diye bey
uydurdum böyle bir şey

boşver gönder uyusun
sen de dinlen yorgunsun

bu iş hoşuna gitmez
kızır ama ses etmez

tamam der koşar baba
alttaki laz bakkala

alır bir çikolata
al bakalım kerata

ye ve doğru yatağa
anneni çağır bana

.....
şu körpe yavrucuğa
tertemiz bu çocuğa

yalanı mı öğrettin
beni de alet ettin

aman bey ne dedimki
oyaladım benimki

onu biraz kandırmak
ve de başımdan savmak

bak hanım bu yavrucağı
seni kopyalayacak

her geçiştirme için
idare etme için

yalanlar söyleyecek
ve de bilemeyecek

yalanın belasını
yıkarak hayasını

küçük yalanlar büyük
büyükler daha büyük

ve yalancı olacak
normal gidiş sanacak

önemsiz saydıkların
bugün atladıkların

karakteri olacak
onunla donanacak

yapamayacağını
yıkma yavrucağını

küçük müçük diyerek
bilerek bilmeyerek

sakın söz falan verme
yavrumuzu mahvetme.

Abdolvahap Ateş

Yalnız

Yalnızın dünyasında,
Sabah-akşam fark etmez.
Aynı kalabalıkta,
Yine aynı yalnızlık.

Abdolvahap Ateş

Yalnız Kaldım

çoğaldıkça azaldım
olmaz düşlere daldım
evim insanla doldu
ben nasıl yalnız kaldım

Abdolvahap Ateş

Yarın

dünyada herşey bizim sanırız
varlığımız üzerinde debelenir dururuz
ama yarına isim bile koyamayız
insan ancak sebep olur
yarını, yaratan büyütür
yarını, yarınların sahibi yürütür
sonra kabir
zamanı ancak o bilir
bize sadece hareket izni verir
dünyalara sahip oldum sanırsın
onu kullanırsın
aslında bedeninden gelir geçer
bir süzgeç gibi
her bedenine aldığı çıkarken bir şeyleri de yıpratır
kendiyile alır götürür
kazandık sandıklarımız aslında kaybettiklerimizdir belki de
ebede kimse sahip olamaz
ondan başka
bu kadar yüceliğe bu kadar cücelik
düşünsene...

Abdulvahap Ateş

Yaşayan kim

Şu dünya altımda döner de döner,
Arşında yıldızlar hep yanıp söner,
Nefis ruha,ruh bedene hükmeder,

Ne menem dünyaymış oyuncak gibi,
Ruh bedende sonsuz kalacak gibi.

Kalacak ne var ki önceden olan,
Teferruat nedir,nedir aslolan,
Yokoluş varoluşa sancılanan,

Bir ana misali candan can gibi,
Ana-baba her şey bir yalan gibi.

Bu yalanı insan umar da umar,
Elinde oyuncak mağrur,bahtiyar,
Ne için bu uğraş,neye ahuzar,

Yaramaz,afacan bir çocuk gibi,
Bu rüyayla sonsuz uçacak gibi.

Uçacak şüphesiz ruh,beden değil,
Yaşam düş misali ebeden değil,
Asıl ölü biziz şu giden değil,

Derdest edilmiş bir asi kul gibi,
İnsan sonsuzluğa somurtur gibi.

Abdulvahap Ateş

Yatağım

her gece özlem ile ağuşuna koştuğım
dertlerimden sıyrılıp bûsenle uyuştuğım
beni bir bebek gibi kollarında uyutan
dosttan dost yardan da yar sadık istirahatgahım

vehmime kollarında ninniler fısıldayan
yüreğime teninden ılık rûzgarlar yayan
sururumla sevinen kederimle ağlayan
yaşamımla yaşlanan mahremim,sığınağım

sensin narin elinle tenimi avuçlayan
sensin sıcaklığıyla saçlarımı okşayan
sensin titrek kalbimi avutup ilaçlayan
hayal dünyam ve gerçek arasındaki bağım

bir sana kapatırım gözlerimi korkmadan
bir seni dost bilirim ardımı kollamadan
yönelirim yoluma hiç arkama bakmadan
ana kucağı gibi sarmalayan kundağım

senden kanatlanırım ikinci alemime
gözsüz gören gözüme,elsiz tutan elime
kanatsız kanatlanan cisimsiz bedenime
sonsuzluk örnekleyen penceremsin yatağım

Abdulvahap Ateş

Yazık

Seninle tüm ipler kopacak gibi,
Her şey batar oldu birbirimize,
Nerde kaldı bu gönlümün sahibi
Yazık ki ne yazık her ikimize

Kadınım demeye dilim varmıyor,
Aşkınla yüreğim artık yanmıyor,
Nasıl olduk böyle aklım almıyor,
Her gün bir uzvumu kaybetmek gibi.

.....
.....

Abdulvahap Ateş

Yeniden Aşk

Eyvah yine o hislerim
uykusuzluğum
huzursuzluğum
kalp atışlarım

Eyvah yine o düşlerim
gözlerim açık
aklım karışık
iç çekişlerim

Yine mi sevda başımda
baş edemem ben
sinemi yakan karşımda
direnemem ben

Gücüm kalmadı
yeniden aynı hislere
Gücüm kalmadı
yeniden aynı düşlere
Gücüm kalmadı
hergün doğuş ölüslere
Gücüm kalmadı

Yeniden aynı duygular
unutkanlığım
somurtkanlığım
ve dalgınlığım

Aman Allah'ım bunu ben
yaşamış idim
ağlamış idim
ben ben değildim

Yine gönlüm ateşlerde
akkorlaşıyor
böyle yalnız köşelerde
özlem taşıyor

Gücüm kalmadı
yeniden aynı hislere
Gücüm kalmadı
yeniden aynı düşlere
Gücüm kalmadı
hergün doğuş ölüslere
Gücüm kalmadı

Abdulvahap Ateş

Yolcular

sağım solum yolcular han dolduran yolcular
bu han bir kutlu rahim ağırlar ve yolcular

Abdolvahap Ateş

Yük

Ben bana yük olalı,
Bakışlarım değışti.
'Ben'i sorgulayalı,
Fikirlerim gelişti.

Süzüldü birer,
Rol aldığım resimler,
Kopardığım takvimler,
Bir sağnağa dönüştü.

Sermayemi yokladım,
Azığı ayıkladım,
Saçlarımı akladım,
Karlı kışa dönüştü.

Döndüm baktım ardıma,
Bir nefeslik yurduma,
Yapışan avurduma,
Bir bedbinlik üşüştü.

Tek kurtuluş ölümden,
Ölüp doğmak yeniden,
Bu bitmez hengameden,
Artık beynim uyuştu.

Abdolvahap Ateş

Yüzleşme

İnsan neden ürkse ve neden korksa,
Korkusunu korktuğuyla yeniyor.
Ölümü çağıran biz miyiz yoksa?
Ferahlamak için ona "gel" diyor.

Paris 15-10-2001

Abdolvahap Ateş

Yüzüm

eski gömlek gibi eskidi yüzüm
dikilir yamanır hali kalmadı
sokak lambaları gibi öksüzüm
yaşantımın ideali kalmadı

herkes yar koynunda ben sokaktayım
gölgeme aşına kaldırımdayım
bilmem ki kimlerin umurundayım
direncimin de mecali kalmadı

hasretin bağına sokulan gece
yağmuru çileler inceden ince
karanlıklar omuzuma binince
kavuşmanın ihtimali kalmadı

kalmadı sihrini sunan geceler
Sılayı terennüm eden heceler
hasrettime açık tüm pencereler
umudum ürkek visali kalmadı

Abdolvahap Ateş

Yüzün var

Her oyunun sonunda birazcık hüzün vardır,
Her ne yana yönelsem yine de yüzün vardır.

Abdolvahap Ateş

Zaman

Zamanlar perde perde,
Çekiliyor camlara,
Tarihler kare kare,
Yansıyor simalara,

Geçen günler belirsiz,
Rüya misali imsiz,
İnsan zayıf,çelimsiz,
Koşuyor yarınlara.

Uçuyor birer birer,
Kanatlanan takvimler,
Nice güçlü kavimler,
Gömülmüş topraklara.

Zaman engin bir yokuş,
Hayat sürekli doğuş,
Her yok oluş var oluş,
Sunuyor insanlara.

Abdolvahap Ateş

Zamanın ruhu

Zamanın ruhu güder medeni köleliğe,
Tükettirmeye mahkum gidiş neferliğe,

Daha çok teknoloji ve daha çok ihtiyaç.
İhtiyaç yarattıkça tükenmeyen dolambaç.

Bir sahte refah için insanlar kobaylaşır,
Refah denen hayali hep yamyamlar paylaşır.

Abdolvahap Ateş

Zarar

Bugün de böyle geçti,
Dün gibi,
Önceki gün gibi.

Yarın da böyle geçerse,
Zarardayım aşikar
Gün gibi.

Abdolvahap Ateş